

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2003/C 55/01	Arrest van het Hof van 28 januari 2003 in zaak C-334/99: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EGKS-Verdrag en EG-Verdrag — Steunmaatregelen van de staten — Samenstelling van Commissie — Aanmelding van steun en voorgenomen steun bij Commissie — Begrip en inhoud van aanmelding — Werkingssfeer van EGKS-Verdrag — Vijfde staalsteuncode — Bevoegdheid ratione temporis van Commissie — Artikel 87, lid 2, sub c, EG — Privatiseringsprocedure — Criterium van particulier investeerder — Aanbesteding — Doorzichtigheid”)	1
2003/C 55/02	Arrest van het Hof van 21 januari 2003 in zaak C-512/99: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 97/69/EG — Gevaarlijke stoffen — Strengere nationale bepalingen — Toepassing in de tijd van artikel 95 EG — Plicht tot loyale samenwerking — Voorwaarden voor goedkeuring van nieuwe nationale bepalingen”)	1
2003/C 55/03	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 januari 2003 in zaak C-221/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk („Niet-nakoming — Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 79/112/EEG — Etikettering en presentatie van levensmiddelen”)	2

2003/C 55/04	Arrest van het Hof van 21 januari 2003 in zaak C-318/00 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Division, om een prejudiciële beslissing]: Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins, tegen Newcastle United Football Company Ltd („Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van diensten — Weigering om reclameboodschappen voor alcoholische dranken te tonen tijdens sportevenement dat plaatsvindt in lidstaat waar televisiereclame voor alcoholische dranken is toegelaten, maar wordt uitgezonden in andere lidstaat waar dergelijke reclame bij wet is verboden — Relevantie van vragen voor oplossing van geschil in hoofdgeding”)	2
2003/C 55/05	Arrest van het Hof van 21 januari 2003 in zaak C-378/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie („Comitologie — Besluit 1999/468/EG van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden — Criteria voor keuze tussen verschillende procedures tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen — Gevolgen — Motiveringsplicht — Gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE)”)	3
2003/C 55/06	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 januari 2003 in de gevoegde zaken C-421/00, C-426/00 en C-16/01 (verzoek van het Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, het Unabhängiger Verwaltungssenat Wien en het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Renate Sterbenz en Paul Dieter Haug („Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 79/112/EEG — Etikettering en presentatie van levensmiddelen”)	3
2003/C 55/07	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 januari 2003 in zaak C-57/01 (verzoek van het Dioikitiko Efeteio Athinon om een prejudiciële beslissing): Makedoniko Metro, Michaniki AE tegen Elliniko Dimosio („Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Regels inzake deelneming — Inschrijving door combinatie van aannemers — Wijziging in samenstelling van combinatie — Volgens bestek verboden — Verenigbaarheid met gemeenschapsrecht — Beroep”)	4
2003/C 55/08	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 30 januari 2003 in zaak C-226/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Denemarken („Niet-nakoming — Kwaliteit van zwemwater — Inadequate toepassing van richtlijn 76/160/EEG”) ...	4
2003/C 55/09	Zaak C-412/02: Verzoek van het Hof van Cassatie (België) van 5 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen en Ministerie van Financiën	5
2003/C 55/10	Zaak C-413/02: Verzoek van het Hof van Cassatie (België) van 5 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen (I) F. M. Sips en Ministerie van Financiën en (II) 1. F. M. A. P. Vreijisen, 2. Vreijisen Douane-Expeditieur en Ministerie van Financiën	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 55/11	Zaak C-428/02: Verzoek van het Vestre Landsret van 15 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fonden Marselisborg Lystbådehavn en Skatteministeriet	6
2003/C 55/12	Zaak C-446/02: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas, en Gournik & Partner GmbH	6
2003/C 55/13	Zaak C-447/02 P: Hogere voorziening, op 11 december 2002 ingesteld door KWS SAAT AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 9 oktober 2002 in zaak T-173/00, KWS SAAT AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	6
2003/C 55/14	Zaak C-451/02: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Bremen, en Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG	7
2003/C 55/15	Zaak C-452/02: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Bremen, en ITG GmbH Internationale Spedition	8
2003/C 55/16	Zaak C-458/02: Beroep, op 18 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk	8
2003/C 55/17	Zaak C-460/02: Beroep, op 19 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	9
2003/C 55/18	Zaak C-463/02: Beroep, op 23 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden	10
2003/C 55/19	Zaak C-465/02: Beroep, op 30 december 2002 (per fax op 27 december 2002) ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2003/C 55/20	Zaak C-466/02: Beroep, op 30 december 2002 (fax van 23 december 2002) ingesteld door Koninkrijk Denemarken tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ..	11
2003/C 55/21	Zaak C-468/02: Beroep, op 31 december 2002 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	12

2003/C 55/22	Zaak C-470/02 P: Hogere voorziening, op 23 december 2002 ingesteld door Europese Radio en Televisie Unie (ERU) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid) van 8 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-185/00, T-216/00, T-299/00 en T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, ondersteund door Deutsches Sport-Fernsehen GmbH (DSF) en Reti Televisive Italiane Spa (RTI), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Europese Radio en Televisie Unie (ERU) en Radiotelevisión Española (RTVE)	13
2003/C 55/23	Zaak C-4/03: Verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf van 5 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG, en LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG	14
2003/C 55/24	Zaak C-5/03: Beroep, op 7 januari 2002 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2003/C 55/25	Zaak C-9/03: Beroep, op 10 januari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	15
2003/C 55/26	Zaak C-11/03: Verzoek van de Raad van State (België) van 9 januari 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen NV Boss Pharma en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Economie	15
2003/C 55/27	Zaak C-15/03: Beroep, op 14 januari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	15
2003/C 55/28	Zaak C-16/03: Verzoek van het Hovrätt över Skåne och Blekinge van 19 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Peak Holding AB en Axolin-Elinor AB (vroeger Handelskompanie Factory Outlet i Löddeköpinge AB)	16
2003/C 55/29	Zaak C-21/03: Verzoek van Raad van State (België), afdeling administratie van 27 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fabricom SA en Belgische Staat	16
2003/C 55/30	Doorhaling van zaak C-303/99	17
2003/C 55/31	Doorhaling van zaak C-304/99	17
2003/C 55/32	Doorhaling van zaak C-305/99	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 55/33	Doorhaling van zaak C-358/99	17
2003/C 55/34	Doorhaling van zaak C-359/99	18
2003/C 55/35	Doorhaling van zaak C-360/99	18
2003/C 55/36	Doorhaling van zaak C-485/99	18
2003/C 55/37	Doorhaling van zaak C-486/99	18
2003/C 55/38	Doorhaling van zaak C-487/99	18
2003/C 55/39	Doorhaling van zaak C-488/99	18
2003/C 55/40	Doorhaling van zaak C-489/99	19
2003/C 55/41	Doorhaling van zaak C-490/99	19
2003/C 55/42	Doorhaling van zaak C-491/99	19
2003/C 55/43	Doorhaling van zaak C-492/99	19
2003/C 55/44	Doorhaling van zaak C-134/00	19
2003/C 55/45	Doorhaling van zaak C-88/01	19
2003/C 55/46	Doorhaling van zaak C-89/01	20
2003/C 55/47	Doorhaling van zaak C-90/01	20
2003/C 55/48	Doorhaling van zaak C-231/01	20
2003/C 55/49	Doorhaling van zaak C-260/01	20
2003/C 55/50	Doorhaling van zaak C-310/01	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 55/51	Doorhaling van zaak C-346/01	20
2003/C 55/52	Doorhaling van zaak C-347/01	21
2003/C 55/53	Doorhaling van zaak C-377/01	21
2003/C 55/54	Doorhaling van zaak C-389/01	21
2003/C 55/55	Doorhaling van zaak C-390/01	21
2003/C 55/56	Doorhaling van zaak C-21/02	21
2003/C 55/57	Doorhaling van zaak C-88/02	21
2003/C 55/58	Doorhaling van zaak C-89/02	22
2003/C 55/59	Doorhaling van zaak C-95/02	22
2003/C 55/60	Doorhaling van zaak C-96/02	22
2003/C 55/61	Doorhaling van zaak C-97/02	22
2003/C 55/62	Doorhaling van zaak C-98/02	22
2003/C 55/63	Doorhaling van zaak C-106/02	22
2003/C 55/64	Doorhaling van zaak C-108/02	23
2003/C 55/65	Doorhaling van zaak C-120/02	23
2003/C 55/66	Doorhaling van zaak C-129/02	23
2003/C 55/67	Doorhaling van zaak C-274/02	23
2003/C 55/68	Doorhaling van zaak C-356/02	23

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

2003/C 55/69	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 januari 2003 in de gevoegde zaken T-94/01, T-152/01 en T-286/01: Astrid Hirsch en anderen tegen Europese Centrale Bank (Ambtenaren — Personeelsleden van Europese Centrale Bank — Artikel 19 van arbeidsvoorwaarden — Toelage voor schoolgaande kinderen — Weigering deze toe te kennen aan personeelsleden die geen ontheemdingstoelage als bedoeld in artikel 17 van arbeidsvoorwaarden ontvangen — Non-discriminatiebeginsel)	24
2003/C 55/70	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 2002 in zaak T-310/01, Schneider Electric SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring)	24
2003/C 55/71	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 2002 in zaak T-77/02, Schneider Electric SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij scheiding van ondernemingen wordt gelast — Artikel 8, lid 4, van verordening nr. 4064/89 — Onwettigheid van beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Daaruit voortvloeiende onwettigheid van scheidingsbeschikking)	25
2003/C 55/72	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 2002 in zaak T 112/02: Gustaaf Van Dyck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Indeling in rang bij aanwerving — Verzoek om herindeling — Nieuw feit — Begrip)	25
2003/C 55/73	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 3 december 2002 in zaak T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Staatssteun — In de nieuwe Länder verleende steun — Reddings- en herstructureringssteun — Verplichting tot terugvordering — Spoedeisendheid — Afweging van belangen)	26
2003/C 55/74	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 2002 in zaak T-234/02 R: Christos Michael tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Ambtenaren — Aanstellingsbesluiten — Ontvankelijkheid — Spoedeisendheid — Geen)	26
2003/C 55/75	Zaak T-356/02: Beroep op 29 november 2002 ingesteld door Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	26
2003/C 55/76	Zaak T-360/02: Beroep, op 27 november 2002 ingesteld door Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 55/77	Zaak T-367/02: Beroep, op 9 december 2002 ingesteld door Wieland-Werke AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	28
2003/C 55/78	Zaak T-368/02: Beroep, op 9 december 2002 ingesteld door Wieland-Werke AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	28
2003/C 55/79	Zaak T-369/02: Beroep, op 9 december 2002 ingesteld door Wieland-Werke AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	29
2003/C 55/80	Zaak T-370/02: Beroep, op 12 december 2002 ingesteld door Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG en 6 andere ondernemingen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	29
2003/C 55/81	Zaak T-378/02: Beroep, op 17 december 2002 ingesteld door Technische Glaswerke Ilmenau GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
2003/C 55/82	Zaak T-381/02: Beroep, op 18 december 2002 ingesteld door Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
2003/C 55/83	Zaak T-384/02: Beroep, op 18 december 2002 ingesteld door Fernando Valenzuela Marzo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
2003/C 55/84	Zaak T-386/02: Beroep, op 16 december 2002 ingesteld door Lamprecht AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)	32
2003/C 55/85	Zaak T-392/02: Beroep, op 26 december 2002 ingesteld door Solvay Pharmaceuticals BV tegen Raad van de Europese Unie	33
2003/C 55/86	Zaak T-393/02: Beroep op 27 december 2002 ingesteld door Henkel KGaA tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	34
2003/C 55/87	Zaak T-394/02: Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door Arnaldo Lucaccioni tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
2003/C 55/88	Zaak T-395/02: Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door Eva Vega Rodríguez tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	35

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 55/89	Zaak T-396/02: Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door August Storck KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	36
2003/C 55/90	Zaak T-402/02: Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door August Storck KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	36
2003/C 55/91	Zaak T-2/03: Beroep, op 7 januari 2003 ingesteld door Verein für Konsumenteninformation (VKI) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2003/C 55/92	Zaak T-3/03: Beroep, op 7 januari 2003 ingesteld door Everlast World's Boxing Headquarters Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	38
2003/C 55/93	Zaak T-4/03: Beroep, op 8 januari 2003 ingesteld door Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2003/C 55/94	Zaak T-5/03: Beroep, op 9 januari 2003 ingesteld door Ayassamy & Fils EURL en anderen tegen Raad van de Europese Unie	39
2003/C 55/95	Zaak T-9/03: Beroep, op 10 januari 2003 ingesteld door COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna en CIA — Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	39
2003/C 55/96	Zaak T-10/03: Beroep, op 13 januari 2003 ingesteld door Jean-Pierre Koubi tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	40
2003/C 55/97	Zaak T-12/03: Beroep, op 16 januari 2003 ingesteld door Itochu Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41
2003/C 55/98	Doorhaling van zaak T-96/01	42
2003/C 55/99	Doorhaling van de gevoegde zaken T-99/02 en T-101/02	42
2003/C 55/100	Doorhaling van de gevoegde zaken T-100/02 en T-102/02	42

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 55/101	Doorhaling van zaak T-170/02	42
2003/C 55/102	Doorhaling van zaak T-295/02	42
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2003/C 55/103	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	
	PB C 44 van 22.2.2003	43

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 28 januari 2003

in zaak C-334/99: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„EGKS-Verdrag en EG-Verdrag — Steunmaatregelen van de staten — Samenstelling van Commissie — Aanmelding van steun en voorgenomen steun bij Commissie — Begrip en inhoud van aanmelding — Werkingssfeer van EGKS-Verdrag — Vijfde staalsteuncode — Bevoegdheid *ratione temporis* van Commissie — Artikel 87, lid 2, sub c, EG — Privatiseringsprocedure — Criterium van particulier investeerder — Aanbesteding — Doorzichtigheid”)

(2003/C 55/01)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-334/99, Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde: C.-D. Quassowski, bijgestaan door J. Sedemund) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Triantafyllou en K.-D. Borchardt), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de artikelen 4 tot en met 7 van beschikking 1999/720/EG, EGKS van de Commissie van 8 juli 1999 betreffende de door Duitsland aan Gröditzter Stahlwerke GmbH en haar dochteronderneming Walzwerk Burg GmbH verleende overheidssteun (PB L 292, blz. 27), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris (rapporteur), S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 28 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 366 van 18.12.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 21 januari 2003

in zaak C-512/99: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 97/69/EG — Gevaarlijke stoffen — Strengere nationale bepalingen — Toepassing in de tijd van artikel 95 EG — Plicht tot loyale samenwerking — Voorwaarden voor goedkeuring van nieuwe nationale bepalingen”)

(2003/C 55/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-512/99, Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: W.-D. Plessing en B. Muttelsee-Schön) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. zur Hausen) ondersteund door Republiek Finland (gemachtigden: T. Pynnä en E. Bygglin), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 1999/836/EG van de Commissie van 26 oktober 1999 betreffende de kennisgeving door de Bondsrepubliek Duitsland van de nationale bepalingen inzake minerale vezels in afwijking van richtlijn 97/69/EG tot drieëntwintigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PB L 329,

blz. 100), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur) en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 21 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten.
- 3) Verstaat dat de Republiek Finland haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 januari 2003

in zaak C-221/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (¹)

(„Niet-nakoming — Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 79/112/EEG — Etikettering en presentatie van levensmiddelen”)

(2003/C 55/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-221/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. C. Schieferer) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigde: H. Dossi) ondersteund door Koninkrijk Denemarken (gemachtigde: C. P. Kristensen), betreffende een beroep tot vaststelling dat de Republiek Oostenrijk niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, lid 1, sub b, en 15, leden 1 en 2, van richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame (PB 1979, L 33, blz. 1), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 (PB L 43, blz. 21), en krachtens artikel 28 EG, voorzover zij § 9, leden 1 en 3, van het Bundesgesetz van 23 januari 1975 über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (bondswet inzake de verhandeling van levensmiddelen, voor menselijke consumptie bestemde producten, additieven, cosmetische producten en gebruiksvoorwerpen), aldus uitlegt en toepast, dat vermeldingen op het gebied van de gezondheid op courante levensmiddelen algemeen en absoluut

verboden zijn, en voorzover zij het aanbrengen van dergelijke vermeldingen aan een procedure van voorafgaande vergunning onderwerpt, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M.-F. Contet, administrateur, op 23 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door op algemene wijze vermeldingen op het gebied van de gezondheid op de etikettering van courante levensmiddelen te verbieden en door het aanbrengen van dergelijke vermeldingen aan een procedure van voorafgaande vergunning te onderwerpen, is de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, lid 1, sub b, en 15, leden 1 en 2, van richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk Denemarken draagt zijn eigen kosten.

(¹) PB C 211 van 22.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 21 januari 2003

in zaak C-318/00 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Division, om een prejudiciële beslissing]: Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins, tegen Newcastle United Football Company Ltd (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van diensten — Weigering om reclameboodschappen voor alcoholische dranken te tonen tijdens sportevenement dat plaatsvindt in lidstaat waar televisiereclame voor alcoholische dranken is toegelaten, maar wordt uitgezonden in andere lidstaat waar dergelijke reclame bij wet is verboden — Relevantie van vragen voor oplossing van geschil in hoofdgeding”)

(2003/C 55/04)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-318/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Bacardi-Martini SAS,

Cellier des Dauphins, en Newcastle United Football Company Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puisseochet en M. Wathelet, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann (rapporteur) en V. Skouris, F. Macken en N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 21 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het bij beschikking van 28 juli 2000 van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 302 van 21.10.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 21 januari 2003

in zaak C-378/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie (¹)

(„Comitologie — Besluit 1999/468/EG van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden — Criteria voor keuze tussen verschillende procedures tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen — Gevolgen — Motivatieplicht — Gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE)“)

(2003/C 55/05)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-378/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Maidani) tegen Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en M. Moore), en Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J.-P. Jacqué en G. Houttuin) ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: G. Amodio, bijgestaan door M. Hoskins), betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE) (PB L 192, blz. 1), voorzover daarin de vaststelling van maatregelen tot uitvoering van het programma LIFE wordt onderworpen aan de regelgevingsprocedure bedoeld in artikel 5 van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184, blz. 23), heeft het Hof,

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puisseochet en M. Wathelet, kamerpresidenten, C. Gulmann, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M.-F. Condet, administrateur, op 21 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE).
- 2) Verstaat dat de op de datum van uitspraak van dit arrest reeds vastgestelde maatregelen tot uitvoering van verordening nr. 1655/2000 niet door dit arrest worden aangetast.
- 3) Verstaat dat de gevolgen van artikel 11, lid 2, van verordening nr. 1655/2000 volledig worden gehandhaafd totdat het Parlement en de Raad nieuwe bepalingen inzake de comitéprocedure voor de maatregelen tot uitvoering van voornoemde verordening zullen hebben vastgesteld.
- 4) Verwijst het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie in de kosten.

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 januari 2003

in de gevoegde zaken C-421/00, C-426/00 en C-16/01 (verzoek van het Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, het Unabhängiger Verwaltungssenat Wien en het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Renate Sterbenz en Paul Dieter Haug (¹)

(„Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 79/112/EEG — Etikettering en presentatie van levensmiddelen“)

(2003/C 55/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-421/00, C-426/00 en C-16/01, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van respectievelijk de Unabhängige Verwaltungssenat für Kärnten (Oostenrijk), de Unabhängige Verwaltungssenat Wien (Oostenrijk) en het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in de aldaar dienende strafzaken tegen Renate Sterbenz (C-421/00), en Paul Dieter Haug (C-426/00 en C-16/01), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 28 EG en 30 EG alsmede richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van

de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame (PB 1979, L 33, blz. 1), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 (PB L 43, blz. 21), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 23 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 2, lid 1, sub b, en 15, leden 1 en 2, van richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997, verzetten zich tegen een regeling zoals die neergelegd in § 9, leden 1 en 3, van het Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (bondswet inzake de verhandeling van levensmiddelen, consumptieartikelen, additieven, cosmetische producten en gebruiksvoorwerpen), die op algemene wijze, behoudens voorafgaande vergunning, elke vermelding op het gebied van de gezondheid op de etikettering en de presentatie van levensmiddelen verbiedt.

(1) PB C 28 van 27.01.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 januari 2003

in zaak C-57/01 (verzoek van het Dioikitiko Efeteio Athinon om een prejudiciële beslissing): Makedoniko Metro, Michaniki AE tegen Elliniko Dimosio⁽¹⁾

(„Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Regels inzake deelneming — Inschrijving door combinatie van aannemers — Wijziging in samenstelling van combinatie — Volgens bestek verboden — Verenigbaarheid met gemeenschapsrecht — Beroep”)

(2003/C 55/07)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-57/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Dioikitiko Efeteio Athinon, in het aldaar aanhangige geding tussen Makedoniko Metro, Michaniki AE en Elliniko Dimosio, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke

en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB L 395, blz. 33), zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), en van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB L 199, blz. 54), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 23 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken verzet zich niet tegen een nationale regeling volgens welke een combinatie van aannemers die aan een procedure voor het plaatsen van overheidsopdrachten of inzake een concessie-overeenkomst voor openbare werken deelneemt, na de indiening van de offertes haar samenstelling niet meer mag wijzigen.
- 2) Wanneer een besluit van een aanbestedende dienst afbreuk doet aan de rechten die een combinatie van aannemers in het kader van een procedure voor het plaatsen van overheidsopdrachten aan het gemeenschapsrecht ontleent, moet deze combinatie van aannemers toegang hebben tot de beroepsmogelijkheden als bedoeld in richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening.

(1) PB C 150 van 19.05.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 30 januari 2003

in zaak C-226/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Denemarken⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Kwaliteit van zwemwater — Inadequate toepassing van richtlijn 76/160/EEG”)

(2003/C 55/08)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-226/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: H. C. Støvlbæk) tegen Koninkrijk Denemarken (gemachtigden: J. Molde en J. Bering Liisberg), betreffende

een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk Denemarken, door niet de maatregelen te hebben genomen die nodig zijn om de kwaliteit van zijn zwemwater in overeenstemming te brengen met de in richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater (PB 1976, L 31, blz. 1) vastgestelde grenswaarden, en door de in deze richtlijn voorgeschreven minimumfrequentie voor de bemonstering niet in acht te hebben genomen, de krachtens de artikelen 4, lid 1, en 6, lid 1, van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 30 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door in de jaren 1995 tot en met 1998 niet de maatregelen te hebben genomen die nodig zijn om de kwaliteit van zijn zwemwater in overeenstemming te brengen met de dwingende grenswaarden vastgesteld in richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater, en door in dezelfde jaren de in deze richtlijn voorgeschreven minimumfrequentie voor de bemonstering niet in acht te hebben genomen, is het Koninkrijk Denemarken de krachtens de artikelen 4, lid 1, en 6, lid 1, van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Het Koninkrijk Denemarken wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 212 van 28.7.2001.

Wat is de precieze draagwijdte van de termijn van elf maanden, zoals voorgeschreven door lid 1 van artikel 11 bis van de verordening nr. 1062/87 (¹) van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 27 maart 1987 houdende uitvoeringsbepalingen en vereenvoudigingsmaatregelen betreffende de regeling voor communautair douanevervoer, ingevoegd door lid 1 van artikel 1 van de verordening nr. 1429/90 (²) van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 29 mei 1990 tot wijziging van verordening nr. 1062/87 houdende uitvoeringsbepalingen en vereenvoudigingsmaatregelen betreffende de regeling voor communautair douanevervoer (zoals van toepassing vóór de intrekking van verordening nr. 1062/87 door artikel 127.1 van de verordening nr. 1214/92 (³) van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 21 april 1992 houdende uitvoeringsbepalingen en vereenvoudigingsmaatregelen betreffende de regeling voor communautair douanevervoer, op haar beurt ingetrokken door artikel 913 van verordening nr. 2454/93 (⁴) van de commissie van de Europese Gemeenschappen van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92 (⁵) van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek)?

Moet die bepaling aldus worden geïnterpreteerd dat de bevoegde Lidstaat niet meer gerechtigd is om de verschuldigde rechten van de aangever te vorderen wanneer deze termijn van elf maanden niet werd gerespecteerd?

(¹) PB 1987, L 107, blz. 1.

(²) PB 1990, L 137, blz. 21.

(³) PB 1992, L 132, blz. 1.

(⁴) PB 1993, L 253, blz. 1.

(⁵) PB 1992, L 302, blz. 1

Verzoek van het Hof van Cassatie (België) van 5 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen en Ministerie van Financiën

(Zaak C-412/02)

(2003/C 55/09)

Het Hof van Cassatie (België) heeft bij uitspraak van 5 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 november 2002, in het geding tussen Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A. A. M. Leysens, A. L. E. Schatteman, F. C. M. Devoght, G. T. M. F. Dias en Ministerie van Financiën, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Verzoek van het Hof van Cassatie (België) van 5 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen (I) F. M. Sips en Ministerie van Financiën en (II) 1. F. M. A. P. Vreijisen, 2. Vreijisen Douane-Expeditie en Ministerie van Financiën

(Zaak C-413/02)

(2003/C 55/10)

Het Hof van Cassatie (België) heeft bij uitspraak van 5 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 november 2002, in het geding tussen (I) F. M. Sips en Ministerie van Financiën en (II) 1. F. M. A. P. Vreijisen, 2. Vreijisen Douane-Expeditie en Ministerie van Financiën, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten Verordening (EEG) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ (het CDW) en Verordening (EEG) nr. 2454/93 ⁽²⁾ (de TCDW), met name artikel 379, lid 1, TCDW, aldus worden uitgelegd, dat het kantoor van vertrek een douaneschuld die ten gevolge van een overtreding of een onregelmatigheid in verband met extern communautair douanevervoer is ontstaan, niet bij de aangever kan invorderen wanneer deze laatste niet binnen de termijn van elf maanden na geldigmaking van de aangifte voor communautair douanevervoer de in artikel 379 TCDW bedoelde kennisgeving heeft ontvangen (...)?
2. Is het voor het antwoord op deze vraag van belang, dat het kantoor van vertrek een in het communautair douanewetboek vastgestelde administratieve regeling voor het doorgeven van inlichtingen (early warning system) niet heeft toegepast, of dat aan de autoriteiten van het kantoor van vertrek kan worden verweten dat een kennisgeving niet tijdig is verricht?

(1) PB 1992, L 302, blz. 1-50.

(2) PB 1993, L 253, blz. 1-766.

Verzoek van het Vestre Landsret van 15 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fonden Marselisborg Lystbådehavn en Skatteministeriet

(Zaak C-428/02)

(2003/C 55/11)

Het Vestre Landsret heeft bij beschikking van 15 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 november 2002, in het geding tussen Fonden Marselisborg Lystbådehavn en Skatteministeriet, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 13 B, sub b, van de Zesde BTW-richtlijn (richtlijn 77/388 ⁽¹⁾ van de Raad) aldus worden uitgelegd dat het begrip „verhuur van onroerende goederen” ook de verhuur van een ligplaats voor een boot omvat, bestaande uit een deel van een haventerrein aan wal en een afgebakende en identificeerbare plek in het water?
2. Moet artikel 13 B, sub b, tweede streepje, van de Zesde BTW-richtlijn aldus worden uitgelegd dat het begrip „køretøjer” (voertuigen) ook boten omvat?

(1) Van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas, en Gournalnik & Partner GmbH

(Zaak C-446/02)

(2003/C 55/12)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 29 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 december 2002, in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas, en Gournalnik & Partner GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Bestaat er een recht op betaling van de uitvoerrestitutie tegen ten minste de voor het daadwerkelijk uitgevoerde product geldende restitutievoet, indien bij een douanecontrole wordt vastgesteld dat de aangegeven en uitgevoerde zending niet volledig uit het aangegeven product bestond, maar ten dele uit een ander product waarvoor een lagere restitutievoet gold?
2. Is het voor de beslechting van het geschil van belang of het onjuist aangegeven product overeenkomstig vertoont met het daadwerkelijk aangegeven product?
3. Indien vraag 2 bevestigend wordt beantwoord, volgens welke criteria moet dan worden bepaald of de aangifte ook het onjuist aangegeven product omvat?

Hogere voorziening, op 11 december 2002 ingesteld door KWS SAAT AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 9 oktober 2002 in zaak T-173/00, KWS SAAT AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-447/02 P)

(2003/C 55/13)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 december 2002 hogere voorziening ingesteld door KWS SAAT AG, vertegenwoordigd door C. Rohnke, Rechtsanwalt, Jungfernstieg 51, D-20354 Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van

eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 9 oktober 2002 in zaak T-173/00, KWS SAAT AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. te vernietigen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 oktober 2002 in zaak T-173/00⁽¹⁾, voorzover daarbij het beroep werd verworpen;
2. te vernietigen de beslissing van de kamer van beroep van 19 april 2000 (zaak R 282/1999-2), voorzover dat niet reeds is gebeurd door het arrest van het Gerecht van 9 oktober 2002 in zaak T-173/00;
3. het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Het Gerecht heeft de formele middelen van verzoekster ten onrechte afgewezen. Het Gerecht heeft miskend dat artikel 74, lid 1, van verordening nr. 40/94 reeds werd geschonden omdat het Bureau voor harmonisatie tot aan de beslissing in beroep in feite geen eigen onderzoek heeft ingesteld. Het feit dat de website van één enkele producent voor het eerst in de beslissing in beroep wordt vermeld, schendt tevens het beginsel van hoor en wederhoor. Ten slotte kon het Gerecht de beslissing van de kamer van beroep enkel schragen door een eigen motivering in de plaats te stellen die weinig gedetailleerd en traditioneel is.
- Het Gerecht heeft de materiële middelen inzake het onderscheidend vermogen van het kleurmerk „oranje” (dat overeenstemt met kleurreferentie HKS7) ten onrechte afgewezen. Bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen van kleurmerken mogen geen andere criteria worden gehanteerd dan de voor andere types merken gebruikte. Of voor de betrokken waren andere kleuren ter aanduiding van bepaalde eigenschappen worden gebruikt, is irrelevant. Veeleer moet worden onderzocht of het publiek de concreet aangevraagde kleur opvat als een aanduiding van een eigenschap. Wanneer een aantal producenten verschillende kleuren als een aanduiding van een eigenschap gebruiken, zal het publiek deze kleuren in ieder geval tevens opvatten als een verwijzing naar de producent. De betrokken kringen vatten de kleur „oranje” niet op als een aanduiding van een eigenschap van de in casu omstreden waren. Ook een decoratief of functioneel gebruik ontbreekt. Bijgevolg is er sprake van onderscheidend vermogen.

⁽¹⁾ PB 2002, C 323.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Bremen, en Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG

(Zaak C-451/02)

(2003/C 55/14)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 29 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 december 2002, in het geding tussen Hauptzollamt Bremen, en Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Ontstaat er een douaneschuld bij invoer krachtens artikel 203, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽¹⁾, wanneer goederen die zich in tijdelijke opslag bevinden, zonder toestemming van de douaneautoriteit waarbij de goederen zijn aangebracht uit de opslagplaats worden verwijderd, maar bij een ander douanekantoor opnieuw worden aangebracht zonder tevoren onder de voor het vervoer vereiste regeling communautair douanevervoer te zijn geplaatst?
2. Zo neen, is er dan in het in vraag 1 geschetste geval sprake van een niet voldoen aan een verplichting, dat overeenkomstig artikel 204, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 2913/92 ertoe kan leiden, dat een douaneschuld bij invoer ontstaat?
3. Indien het antwoord op vraag 2 bevestigend luidt: moet artikel 859, punt 6, van verordening (EEG) nr. 2454/93⁽²⁾ aldus worden uitgelegd, dat het ook geldt wanneer goederen in tijdelijke opslag, in strijd met de formaliteiten die met de tijdelijke opslag verband houden, in een vrij entrepot worden geplaatst?
4. Indien het antwoord op vraag 3 ontkennend luidt:
  - a) Moet artikel 859, punt 5, van verordening (EEG) nr. 2454/93 aldus worden uitgelegd, dat het enkel ziet op het zonder toestemming wegvoeren waarvoor het douanekantoor toestemming had kunnen geven, of dient hieronder elk wegvoeren te worden verstaan?
  - b) Moet artikel 859, punt 5, van verordening (EEG) nr. 2454/93 aldus worden uitgelegd, dat de daarin genoemde voorwaarde dat goederen die zich in tijdelijke opslag bevinden desgevraagd bij de douaneautoriteiten kunnen worden aangeboden, slechts wordt vervuld wanneer de goederen opnieuw worden aangeboden bij het douanekantoor waarbij zij oorspronkelijk zijn aangebracht, of wordt deze voorwaarde ook vervuld wanneer de goederen bij een willekeurig douanekantoor — ook in een andere lidstaat — opnieuw worden aangebracht?

⁽¹⁾ PB L 302, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 253, blz. 1.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Bremen, en ITG GmbH Internationale Spedition

(Zaak C-452/02)

(2003/C 55/15)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 29 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 december 2002, in het geding tussen Hauptzollamt Bremen, en ITG GmbH Internationale Spedition, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Ontstaat er een douaneschuld bij invoer krachtens artikel 203, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽¹⁾, wanneer goederen die zich in tijdelijke opslag bevinden, in strijd met de instructies niet bij de oorspronkelijke maar, zonder onder de voor het vervoer vereiste regeling communautair douanevervoer te zijn geplaatst, bij een andere douaneautoriteit worden aangeboden?
2. Zo neen, is er dan in het in vraag 1 geschetste geval sprake van een niet voldoen aan een verplichting dat overeenkomstig artikel 204, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 2913/92 ertoe kan leiden dat een douaneschuld bij invoer ontstaat?
3. Indien het antwoord op vraag 2 bevestigend luidt:
  - a) Moet artikel 859, punt 5, van verordening (EEG) nr. 2454/93⁽²⁾ aldus worden uitgelegd, dat het enkel ziet op het zonder toestemming wegvoeren waarvoor het douanekantoor toestemming had kunnen geven, of dient hieronder elk wegvoeren te worden verstaan?
  - b) Moet artikel 859, punt 5, van verordening (EEG) nr. 2454/93 aldus worden uitgelegd, dat de daarin genoemde voorwaarde dat goederen die zich in tijdelijke opslag bevinden desgevraagd bij de douaneautoriteiten kunnen worden aangeboden, slechts wordt vervuld wanneer de goederen opnieuw worden aangeboden bij het douanekantoor waarbij zij oorspronkelijk zijn aangebracht, of wordt deze voorwaarde ook vervuld wanneer de goederen bij een ander douanekantoor in dezelfde stad, dat echter organisatorisch onder een andere douaneautoriteit valt, opnieuw worden aangeboden?

⁽¹⁾ PB L 302, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 253, blz. 1.

Beroep, op 18 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk

(Zaak C-458/02)

(2003/C 55/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 december 2002 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Banks als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door het recht van uitvoerende kunstenaars en producenten van fonogrammen op een billijke vergoeding aan een uitzondering te onderwerpen wanneer een voor handelsdoeleinden uitgegeven fonogram of een reproductie daarvan wordt gebruikt voor enigerlei mededeling aan het publiek (in casu: aan een niet-betalend publiek), artikel 8, lid 2, van richtlijn 92/100/EEG⁽¹⁾ van de Raad betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom niet naar behoren heeft omgezet;
- het Verenigd Koninkrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De enige toegelaten uitzonderingen op het in artikel 8 van richtlijn 92/100/EEG neergelegde recht van producenten en uitvoerende kunstenaars op een billijke vergoeding, zijn vastgesteld in artikel 10 van de richtlijn. In de onderhavige context kan het Verenigd Koninkrijk zich enkel beroepen op de krachtens artikel 10, lid 2, toegelaten uitzonderingen, aangezien de uitzonderingen van artikel 10, lid 1, niet relevant zijn.

Inzake de toepassing van de krachtens artikel 10, lid 2, toegelaten beperkingen, moet er rekening mee worden gehouden dat de lidstaten volgens deze bepaling de bescherming van uitvoerende kunstenaars slechts mogen beperken voorzover dit wettelijk mogelijk is ten aanzien van de auteursrechtelijke bescherming van werken van letterkunde en kunst. Blijkens artikel 11 bis, lid 2, van de Conventie van Bern mag nationale wetgeving echter nooit afbreuk doen aan het recht van de auteur op een billijke vergoeding.

Aangezien producenten en uitvoerende kunstenaars volgens artikel 10, lid 2, van de richtlijn op gelijke voet met auteurs moeten worden behandeld, mag het Verenigd Koninkrijk het recht om een billijke vergoeding te eisen, niet uitsluiten wanneer een via de ether of via de kabel uitgezonden programma die een opname bevat, wordt bekeken of beluisterd door een niet-betalend publiek als bedoeld in § 18 van bijlage 2 bij de 1988 Copyright, Designs and Patents Act [Britse wet van 1988 inzake auteursrechten, tekeningen en modellen en octrooien].

Volgens de Commissie is het in vorenbedoelde bepaling omschreven criterium van een niet-betalend publiek veel ruimer dan de krachtens artikel 10 van de richtlijn toegelaten uitzonderingen op het recht.

De Commissie besluit hieruit dat het Verenigd Koninkrijk, door het recht van uitvoerende kunstenaars op een billijke vergoeding aan uitzonderingen te onderwerpen wanneer een beschermd werk wordt gebruikt in een uitzending of mededeling aan het publiek die door een niet-betalend publiek wordt bekeken of beluisterd, niet heeft voldaan aan zijn gemeenschapsrechtelijke verplichtingen, en in het bijzonder aan artikel 8, lid 2, van richtlijn 92/100/EEG.

(¹) PB L 346 van 27 november 1992, blz. 61.

Beroep, op 19 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-460/02)

(2003/C 55/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 december 2002 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Huttunen en A. Aresu als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap (¹), voorzover decreto legislativo nr. 18 van 13 januari 1999:

- voor de selectie van verleners van grondafhandelingsdiensten niet de in artikel 11, lid 1, sub d, van de betrokken richtlijn bedoelde maximumduur van zeven jaar vaststelt;
- bij artikel 14 een met artikel 18 van die richtlijn onverenigbare sociale maatregel invoert;
- in artikel 20 met voornoemde richtlijn onverenigbare overgangsbepalingen opneemt;

- b) de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 11 van decreto legislativo nr. 18 van 13 januari 1999 bepaalt niet de maximumduur waarvoor de dienstverleners worden gekozen op de luchthavens waar de toegang tot de markt door middel van een selectieprocedure geschiedt. Artikel 11, lid 1, sub d, van richtlijn 96/67/EG bepaalt uitdrukkelijk de maximumduur, die is vastgesteld op zeven jaar. De Commissie is dus van mening, dat het ontbreken van een maximumduur voor de contracten voor grondafhandelingsdiensten op de Italiaanse luchthavens onverenigbaar is met de in de richtlijn neergelegde verplichtingen.

Artikel 18 van richtlijn 96/67/EG staat de lidstaten toe, de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de rechten van de werknemers. Deze maatregelen laten de toepassing van de richtlijn zelf onverlet, en mogen niet in de weg staan aan andere bepalingen van de gemeenschapsrichtlijn. Met andere woorden: de bescherming van de rechten van de werknemers is krachtens artikel 18 van de richtlijn zeker toegestaan, maar enkel voorzover zij niet in strijd is met de daadwerkelijke toepassing van de richtlijn wat de grondafhandelingsdiensten betreft. Artikel 14, lid 1, van decreto legislativo nr. 18/99 beoogt het vaststellen van maatregelen tot bescherming van de niveaus van tewerkstelling van het personeel van de vorige beheerder en de continuïteit van de arbeidsverhouding. De tweede alinea van de betrokken bepaling voorziet dus in de verplichte overgang van het personeel, telkens wanneer een „overdracht van activiteiten” betreffende een of meer in de bijlagen A en B bedoelde categorieën grondafhandelingsdiensten plaatsvindt. Een dergelijke bepaling is duidelijk in strijd met de bescherming die reeds wordt gewaarborgd door richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (²), zoals gewijzigd bij richtlijn 98/50/EG van de Raad (³) en gecodificeerd bij richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 (⁴). Bijgevolg is de Commissie van mening, dat artikel 14 van decreto legislativo nr. 18/99 verder gaat dan wat te beschouwen is als maatregelen ter bescherming van de rechten van de werknemers in de zin van artikel 96/67/EG.

Artikel 20 van decreto legislativo nr. 18/99 verwijst naar arbeidsovereenkomsten in het kader van verschillende organisatorische structuren of contractuele voorwaarden die op 19 november 1998 van kracht waren. Die overeenkomsten betreffen het personeel van de zelfafhandelende gebruikers, dat verschilt van het personeel dat in de richtlijn wordt gedefinieerd. zij blijven van kracht en ongewijzigd tot hun vervaldag, maar mogen niet meer dan zes jaar duren. In werkelijkheid zijn de ondernemingen met „verschillende organisatorische structuren” in de praktijk gemachtigd als zelfafhandelaars op te treden, samen met andere zelfafhandelaars en dienstverleners.

De richtlijn geeft duidelijke definities van grondafhandelingsdiensten, verleners van diensten aan derden en zelfafhandelende gebruikers. De subjecten die niet aan de in artikel 2, sub f, bepaalde criteria voor zelfafhandeling voldoen, kunnen enkel als verleners van diensten aan derden optreden. Bovendien stellen de artikelen 7, lid 2, en 11, lid 2, van de richtlijn de specifieke procedures vast die moeten worden gevolgd voor de aanstelling van zelfafhandelaars en verleners van diensten aan derden. In het licht van deze overwegingen lijken de bepalingen van artikel 20 in strijd met die verplichtingen.

(¹) PB L 272 van 25.10.1996, blz. 36.

(²) PB L 61 van 5.3.1977, blz. 26.

(³) PB L 201 van 17.7.1998, blz. 88.

(⁴) PB L 82 van 22.3.2001, blz. 16.

Beroep, op 23 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden

(Zaak C-463/02)

(2003/C 55/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 december 2002 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Zweden door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa en K. Simonsson als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 11 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) (¹) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting

— Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, door geen BTW te heffen over de steun die wordt uitgekeerd overeenkomstig verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad van 21 februari 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergrassen (²);

2. het Koninkrijk Zweden in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De drie voorwaarden waaraan moet zijn voldaan opdat steun in de belastbare grondslag moet worden opgenomen, zijn vervuld. Uit verordening nr. 603/95 volgt duidelijk, dat alleen ondernemingen die verse voedergrassen verwerken steun kunnen ontvangen, en niet de producenten van verse voedergrassen, alsmede dat de verwerkende bedrijven zowel verkoopovereenkomsten sluiten met de bedrijven die gedroogde voedergrassen verbruiken (levering van goederen) als verwerkingsovereenkomsten met de producenten van verse voedergrassen (verrichting van diensten). In casu lijkt het geen twijfel, dat het interventieorgaan dat overeenkomstig verordening nr. 603/95 steun uitkeert, derde is ten opzichte van het verwerkende bedrijf en de koper en dat deze interventie geschiedt overeenkomstig de procedure voor de toekenning van overheidssteun.

Artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn zou te eng worden uitgelegd, indien voor de maatstaf van heffing van BTW enkel rekening zou worden gehouden met subsidies die onafhankelijk van de prijs van een product worden berekend. Door de algemene verwijzing naar „subsidies die rechtstreeks met de prijs van de [belastbare] handelingen verband houden” heeft de gemeenschapswetgever alle steun die rechtstreeks gekoppeld is aan de prijs van een product, dat wil zeggen subsidies die de omvang van de tegenprestatie van de leverancier rechtstreeks beïnvloeden, in de maatstaf van heffing voor de BTW willen betrekken. Die subsidies moeten op hun beurt rechtstreeks gekoppeld zijn aan of een oorzakelijk verband hebben met nauwkeurig opgegeven of kwantificeerbare leveringen van goederen of diensten, dat wil zeggen de subsidies moeten zijn uitgekeerd voor goederen of diensten die daadwerkelijk op de markt zijn gebracht. De subsidie heeft rechtstreekse invloed op de verkoopprijs van de producent. Dat zij in de maatstaf van heffing voor de BTW moet worden betrokken volgt duidelijk uit een niet-restrictieve uitlegging van artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn en het algemene doel van dit artikel, te weten het heffen van belasting op alles wat de leverancier als tegenprestatie verkrijgt, ongeacht van wie, voor het leveren van goederen of diensten.

(¹) PB L 145, blz. 1.

(²) PB L 63, blz. 1.

Beroep, op 30 december 2002 (per fax op 27 december 2002) ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-465/02)

(2003/C 55/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 december 2002 (per fax op 27 december 2002) beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door W.-D. Plessing, referendaris bij het ministerie van Financiën, A. Dittrich, referendaris bij het ministerie van Justitie, en M. Loschelder, advocaat, domicilie gekozen hebbende bij Loschelder Rechtsanwälte, Hohenstaufenring 30-32, D-50674 Köln.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. verordening (EG) nr. 1829/2002 ⁽¹⁾ van de Commissie van 14 oktober 2002 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie wat de benaming „feta” betreft, nietig te verklaren;
2. de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van het reglement van orde van het regelgevend comité en schending van verordening (EEG) nr. 1: de stukken voor de vergadering van 20 november 2001 van het overeenkomstig artikel 15 van verordening 2081/92 van de Raad ingestelde regelgevend comité tot bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, zijn de Duitse bondsregering noch 14 kalenderdagen van tevoren, noch in het Duits toegezonden.
- Schending van artikel 2, lid 3, van verordening 2081/92 van de Raad: ten onrechte onderzoekt de Commissie in de considerans van de betwiste verordening, of „feta” een soortaanduiding is geworden. Aangezien „feta” in de eerste plaats een niet-geografische naam is, had zij eerst moeten bewijzen, dat deze een geografische betekenis had verworven, en wel een zodanige dat deze niet een hele (lid-)staat aanduidt. Het deelgebied dat de Griekse regering in haar aanvraag heeft aangegeven, is zeer duidelijk kunstmatig; het berust niet op traditie, noch op de verkeersopvatting. Feta ontleent zijn kwaliteit of eigenschappen ook niet overwegend of uitsluitend aan de geografische omstandigheden. De uiteenzetting van de Commissie in overweging 36 van de considerans is niet gebaseerd op de aanvraag van de Griekse regering of op de bevindingen van het wetenschappelijk comité. Tot slot

stemt het gebied van oorsprong niet overeen met het productiegebied, zoals blijkt uit zowel de Griekse wettelijke voorschriften zelf als het feit dat de Gemeenschap subsidie verleent voor de productie van feta op de Aegeïsche eilanden.

- Schending van artikel 3, lid 1, van verordening 2081/92 van de Raad en van artikel 253 EG.

⁽¹⁾ PB L 277 van 15.10.2002, blz. 10.

Beroep, op 30 december 2002 (fax van 23 december 2002) ingesteld door Koninkrijk Denemarken tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-466/02)

(2003/C 55/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 december 2002 (fax van 23 december 2002) beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door het Koninkrijk Denemarken, vertegenwoordigd door J. Molde en J. B. Liisberg als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Hof behage:

- verordening (EG) nr. 1829/2002 ⁽¹⁾ van de Commissie van 14 oktober 2002 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1107/96 ⁽²⁾ van de Commissie wat de benaming „feta” betreft, nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

(Primair)

De Commissie heeft verordening nr. 1829/2002 vastgesteld in strijd met artikel 17, lid 2, juncto artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2081/92 ⁽³⁾ van de Raad (de basisverordening).

Denemarken beroept zich in dit verband op de volgende uitleggingsbeginselen:

- Het verbod van registratie van soortnamen is een specifieke uitdrukking van een aantal fundamentele beginselen van gemeenschapsrecht.
- Het verbod mag niet beperkt worden uitgelegd en de handhaving van het verbod moet ter volledige toetsing van de gemeenschapsrechter staan.
- Indien een benaming eenmaal een soortnaam is geworden dan wel vanaf het begin een soortnaam is geweest, is zij voor altijd — onomkeerbaar — een soortnaam.

- Er is sprake van rechtsverwerking wanneer het aanvragende land zelf gedurende lange tijd een generiek gebruik van de benaming heeft geaccepteerd en daarvan heeft geprofiteerd.
- De registratie als oorsprongsbenaming op gemeenschapsniveau is uitgesloten indien een benaming een soortnaam is slechts één lidstaat.
- De rechtmatige productie en verhandeling gedurende lange tijd in andere lidstaten is een centraal element in de beoordeling of een benaming een soortnaam is. Een dergelijke rechtmatige verhandeling mag niet onmogelijk worden gemaakt, tenzij zij in strijd is met een loyaal gebruik of feitelijk gevaar van verwarring oplevert.
- Ook het feit van de rechtmatige productie en verhandeling door derde landen spreekt ervoor dat een benaming moet worden geacht te vallen onder het verbod op de registratie van soortnamen, onder meer gelet op de verplichtingen van de Gemeenschap uit hoofde van de WTO.
- Het vermoeden geldt dat niet-geografische benamingen soortnamen zijn, vooral wanneer de benaming afkomstig is uit een andere taal dan die van het aanvragende land.
- Het aanvragende land, en de Commissie in tweede instantie, dragen de bewijslast dat een niet-geografische benaming geen soortnaam is en dat de rechtmatige verhandeling in andere landen in strijd is met een loyaal gebruik en een feitelijk gevaar van verwarring oplevert.

Denemarken benadrukt met name de volgende concrete feiten en omstandigheden:

- Feta vindt noch als benaming noch als product haar oorsprong specifiek in Griekenland. Het traditionele consumptie- en productiegebied omvat een aantal landen op de Balkan, waaronder meerdere derde landen die binnenkort zullen worden opgenomen in de EU.
- Griekenland heeft tot 15 jaar geleden zelf feta geïmporteerd, geproduceerd, geconsumeerd en geëxporteerd, ook feta die was vervaardigd van koemelk. De consument in Griekenland zal een aantal jaren lang de benaming als generiek hebben beschouwd.
- Ook in andere landen, binnen en buiten de EU, waar feta in grote hoeveelheden wordt geconsumeerd en geproduceerd, beschouwt de consument feta als een soortnaam.

- De rechtmatige productie en verhandeling van feta buiten het gebied van oorsprong vindt plaats in een reeks van lidstaten en derde landen.
- De Deense productie en verhandeling van feta is op geen enkele manier in strijd met een loyaal gebruik en levert ook geen feitelijk gevaar van verwarring op, alleen al omdat de Deense wetgeving reeds sinds 1963 eist dat de feta wordt aangeduid als „Deense feta”.
- De communautaire wetgever, dus ook de Commissie, is er in een reeks van wettelijke voorschriften en handelingen van uitgegaan dat feta een soortnaam is.

(subsidiar)

De Commissie heeft verordening nr. 1829/2002 vastgesteld in strijd met de basisverordening, aangezien feta niet voldoet aan de voorwaarden voor registratie als traditionele, niet-geografische benaming in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening.

(1) PB L 277 van 15.10.2002, blz. 10.

(2) Verordening van 12 juni 1996 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad (PB L 148 van 21.6.1996, blz. 1).

(3) Verordening van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1).

Beroep, op 31 december 2002 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-468/02)

(2003/C 55/21)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 december 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door Lourdes Fraguas Gadea, Abogado del Estado, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. beschikking 2002/881/EG⁽¹⁾ nietig te verklaren, wat de aan het Koninkrijk Spanje opgelegde financiële correcties betreft;
2. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

(Openbare opslag van olijfolie, financiële correctie van 37 621,55 EUR)

De koper heeft voldaan aan zijn verplichting tot mededeling van zijn weigering om de partij over te nemen, door het interventiebureau en de Commissie daarvan op de hoogte te brengen overeenkomstig de in artikel 10 van verordening nr. 561/99⁽²⁾ neergelegde verplichting.

De vrijgave van de waarborg heeft geen verlies veroorzaakt voor de gemeenschapsbegroting, daar de betrokken olijfolie deel bleef uitmaken van de interventievoorraad, aan die regeling onderworpen bleef en toekomstige verrichtingen kon blijven dekken, alsof de koper de weigering rechtstreeks aan de Commissie had meegedeeld.

(Akkerbouwgewassen van het betaalorgaan van Castilië en Leon, financiële correctie van 1 229 951,00 EUR)

De correcties voor de oogsten van 1998 en 1999 zijn het resultaat van de vermenigvuldiging met 2 % van de uitkomst die wordt verkregen door de totaal opgegeven oppervlakte in de gevallen waarin bij de administratieve controles afwijkingen van meer dan 3 % of 2 hectare werden ontdekt, te delen door de totaal opgegeven oppervlakte.

Spanje is het niet eens met de Commissie over de voorgestelde financiële correctie, in de eerste plaats omdat volgens de gemeenschapsregeling⁽³⁾ de resultaten van de administratieve controles niet behoeven te worden opgenomen in de risicoanalyse voor de selectie van de controles ter plaatse van hetzelfde verkoopseizoen, en in de tweede plaats omdat het beheer van de steunaanvragen „oppervlakten” het onmogelijk maakt alle administratieve controles vóór de controles ter plaatse uit te voeren.

In het autonome gewest Castilië en Leon worden desondanks stelselmatig als risicocriterium voor de selectie van de steekproef uit ter plaatse te controleren dossiers die dossiers gekozen waarbij tijdens de administratieve controles in het voorgaande verkoopseizoen onregelmatigheden zijn geconstateerd.

(1) van de Commissie van 5 november 2002 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht (PB L 306, van 8.11.2002, blz. 26).

(2) van de Commissie van 15 maart 1999 inzake de verkoop, bij een permanente openbare inschrijving, van olijfolie uit de voorraden van het Spaanse interventiebureau (PB L 69, van 16.1.1999, blz. 13).

(3) Artikel 6, lid 4, van verordening (EEG) nr. 3887/92, van 23.12.1992 (PB L 391, van 30.12.1992, blz. 36).

Hogere voorziening, op 23 december 2002 ingesteld door Europese Radio en Televisie Unie (ERU) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid) van 8 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-185/00, T-216/00, T-299/00 en T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, ondersteund door Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) en Reti Televisive Italiane Spa (RTI), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Europese Radio en Televisie Unie (ERU) en Radiotelevisión Española (RTVE)

(Zaak C-470/02 P)

(2003/C 55/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 december 2002 hogere voorziening ingesteld door Europese Radio en Televisie Unie (ERU), vertegenwoordigd door D. Waelbroeck et M. Johnsson, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid) van 8 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-185/00, T-216/00, T-299/00 en T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, ondersteund door Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) en Reti Televisive Italiane Spa (RTI), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Europese Radio en Televisie Unie (ERU) en Radiotelevisión Española (RTVE).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 8 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-185/00, T-216/00, T-299/00 en T-300/00, Métropole Télévision e.a./Commissie, te vernietigen;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht ter beslissing op de overige door verzoeksters aangevoerde middelen waarover het nog geen uitspraak heeft gedaan;
- de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Door zijn redenering te baseren op argumenten die door de verzoeksters niet waren opgeworpen, heeft het Gerecht ultra petita beslist, en de rechten van de verdediging van de ERU en de Commissie geschonden. Het beslissende element voor het Gerecht is de toepassing van de onderlicentieregeling op „de rechtstreekse uitzending van niet-gebruikte Eurovisierechten”,

terwijl die grond niet voor het Gerecht is besproken. Zodoende heeft het Gerecht de ERU beroofd van haar recht als partij bij de procedure, de in aanmerking genomen punten te weerleggen. Door dus niet het Eurovisiesysteem zelf, of de essentie van de op verzoek van de Commissie ingevoerde onderlicentieregeling te betwisten, maar een betrekkelijk marginaal, maar toch wezenlijk aspect van die regeling, verplicht het Gerecht de ERU in feite, het systeem te wijzigen om derden toegang te geven tot rechten waar zij niet om hebben verzocht, en waar zij waarschijnlijk ook niet om wensen te verzoeken.

Verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf van 5 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG, en LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG

(Zaak C-4/03)

(2003/C 55/23)

Het Oberlandesgericht Düsseldorf heeft bij beschikking van 5 december 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 januari 2003, in het geding tussen GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG, en LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 16, sub 4, Executieverdrag aldus worden uitgelegd dat er slechts dan sprake is van exclusieve bevoegdheid uit hoofde van dit artikel van de gerechten van de verdragssluitende staat op het grondgebied waarvan de deponering of inschrijving van een octrooi is verzocht, heeft plaatsgehad of geacht wordt te hebben plaatsgehad in de zin van een internationale overeenkomst, wanneer beroep (met werking erga omnes) tot nietigverklaring van het octrooi is ingesteld, of vormt de geldigheid van octrooien reeds dan het voorwerp van een beroep in de zin van voornoemde bepaling, wanneer in een procedure tot vaststelling van octrooi-inbreuk de verweerder of in geval van een procedure tot vaststelling van niet-inbreuk de verzoeker aanvoert, dat het octrooi ongeldig respectievelijk nietig is en ook daarom geen sprake is van octrooi-inbreuk, en wel ongeacht de vraag of de geadieerde rechter dit middel gegrond dan wel ongegrond acht en los van het moment waarop het middel in de procedure wordt aangevoerd.

Beroep, op 7 januari 2002 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-5/03)

(2003/C 55/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 januari 2002 beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door de Helleense Republiek, vertegenwoordigd door S. Charitakis en E. Svolopoulou als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- nietig te verklaren, subsidiair te wijzigen, beschikking E/2002/4127 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht.

Middelen en voornaamste argumenten

De financiële correcties die door de Helleense Republiek worden aangevochten hebben betrekking op groenten en fruit, en op de premies voor rund-, geiten- en schapenvlees.

Wat groenten en fruit betreft, stelt de Helleense Republiek dat de over 1997/2001 uitgevoerde correctie van 2 % betrekking heeft op overtredingen van de gemeenschapsbepalingen, die niet of heel zelden hebben plaatsgehad en dat deze dus moet worden ingetrokken omdat zij a) gebaseerd is op een verkeerde toepassing en uitlegging van de bepalingen van verordening nr. 729/70, zoals gewijzigd; b) ontoereikend is gemotiveerd; c) voortvloeit uit een verkeerde beoordeling van de feiten; d) is toegepast met kennelijke overschrijding van de controlebevoegdheid van de Commissie; en e) in strijd is met het evenredigheidsbeginsel.

Wat de premies voor rund-, geiten- en schapenvlees betreft, stelt verzoekster dat de Commissie niet voldoende nauwkeurig heeft aangegeven, aan welk risico de middelen van het EOGFL volgens haar waren blootgesteld, zodat dit risico niet in verhouding staat tot de hoogte van de voorgenomen correcties. Naar verzoeksters mening moeten de in deze sector toegepaste financiële correcties ter hoogte van 10 % of 5 %, nietig worden verklaard, althans worden verlaagd tot 2 %.

Beroep, op 10 januari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-9/03)

(2003/C 55/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 januari 2003 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en M. França als gemachtigden, domicilie gekozen te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg in te kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De bij artikel 8 van de richtlijn gestelde termijn voor de omzetting is verstreken op 1 januari 2001.

⁽¹⁾ PB L 166, blz. 51.

Verzoek van de Raad van State (België) van 9 januari 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen NV Boss Pharma en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Economie

(Zaak C-11/03)

(2003/C 55/26)

De Raad van State (België) heeft bij uitspraak van 9 januari 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 januari 2003, in het geding tussen NV Boss Pharma en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Economie, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet in artikel 2, lid 2, van de richtlijn 89/105/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid

van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg, naar luid waarvan een beslissing waarbij de nationaal bevoegde autoriteit het in de handel brengen van een geneesmiddel tegen de door de aanvrager voorgestelde prijs niet toestaat, een motivering dient te bevatten „die is gebaseerd op objectieve, verifieerbare criteria”, aldus begrepen worden dat de volgens de interne Belgische wetgeving bevoegde overheid vooraf met een algemeen geldend voorschrift dient te bepalen welke criteria de overheid die over de individuele aanvraag zal beschikken, in aanmerking dient te nemen, dan wel dat het die beslissingnemende overheid toegelaten is, in elke individuele beslissing, aan te geven welke objectieve en verifieerbare criteria zij in dat geval hanteert om de aanvraag niet in te willigen of dat het volstaat dat die overheid haar individuele beslissing formeel motiveert door de vermelding van concrete gegevens van het dossier, in welk geval het aan de rechter toekomt uit te maken of die gegevens beantwoorden aan een objectief en verifieerbaar criterium.

⁽¹⁾ PB 1989, L 040, blz. 8.

Beroep, op 14 januari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-15/03)

(2003/C 55/27)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 januari 2003 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie voor de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Grunwald, juridisch adviseur van de Europese Commissie, en M. Konstantinidis, lid van de juridische dienst van de Europese Commissie, domicilie gekozen hebbende bij Luis Escobar Guerrero, lid van de juridische dienst van de Europese Commissie, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk de krachtens artikel 3, lid 1, van richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, voorzover zij heeft nagelaten de nodige juridische en feitelijke maatregelen te nemen teneinde voorrang te geven aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie, terwijl technische, economische of organisatorische beperkingen zich daar niet tegen verzetten.
2. de Republiek Oostenrijk in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek Oostenrijk heeft noch het voorrangsbeginsel van artikel 3, lid 1, van richtlijn 75/439/EEG, zoals gewijzigd door richtlijn 87/101/EEG⁽²⁾, in nationaal recht omgezet, noch aangetoond dat beperkingen van technische, economische of organisatorische aard zich tegen een dergelijke voorrang verzetten.

Uit de Oostenrijkse wetgeving kan niet worden afgeleid dat „regeneratie” of (volgens de Oostenrijkse terminologie) „stoffelijke verwerking” voorrang dient te genieten op „verbranding” of (volgens de Oostenrijkse terminologie) „energiewinning”. In de wetgeving worden stoffelijke verwerking en energiewinning veeleer in één adem genoemd, zonder dat er sprake is van voorrang van de ene behandelingswijze op de andere.

De argumenten die de Republiek Oostenrijk aanhaalt om aan te tonen dat er technische, economische en organisatorische beperkingen zijn die zich tegen deze voorrang verzetten, namelijk dat regeneratie in Oostenrijk wegens de beperkte hoeveelheid afgewerkte olie niet economisch verantwoord is, dat stoffelijke verwerking uit ecologisch oogpunt geen eenduidig voordeel oplevert en dat er geen regeneratievoorzieningen voor afgewerkte olie zijn in Oostenrijk, zijn volgens de Commissie niet overtuigend, aangezien zij er uitsluitend toe strekken de bestaande toestand in Oostenrijk te bestendigen en geenszins blij geven van een inspanning om de doelstellingen van de richtlijn na te komen.

(1) PB 1975, nr. L 194, blz. 31.

(2) PB 1987, nr. L 42, blz. 43.

Verzoek van het Hovrätt över Skåne och Blekinge van 19 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Peak Holding AB en Axolin-Elinor AB (vroeger Handelskompanie Factory Outlet i Löddeköpinge AB)

(Zaak C-16/03)

(2003/C 55/28)

Het Hovrätt över Skåne och Blekinge heeft bij beschikking van 19 december 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 januari 2003, in het geding tussen Peak Holding AB en Axolin-Elinor AB (vroeger Handelskompanie Factory Outlet i Löddeköpinge AB), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet een waar worden geacht in de handel te zijn gebracht wanneer deze door de merkhouder
  - a) in de gemeenschappelijke markt is ingevoerd en ingeklaard met het doel deze aldaar te verkopen?

- b) te koop is aangeboden in eigen winkels van de merkhouder of in winkels van een gelieerde vennootschap in de gemeenschappelijke markt zonder dat de waar werd verkocht?

2. Kan een merkhouder, ingeval een waar in een van voormelde gevallen in de handel is gebracht en het merkrecht daardoor is uitgeput zonder dat de waar is verkocht, de uitputting ongedaan maken door de waar naar de opslagplaats terug te brengen?
3. Wordt een waar wanneer deze door de merkhouder aan een andere vennootschap op de interne markt is overgedragen, geacht in de handel te zijn gebracht ingeval de merkhouder de waar aan de koper heeft overgedragen onder het voorbehoud dat de koper de waar niet op de interne markt mag wederverkopen?
4. Is het voor het antwoord op de derde vraag relevant dat de merkhouder bij de overdracht van de warenpartij waartoe de waar behoort, de koper toestemming gaf om een gering aandeel van de waren in de interne markt weder te verkopen zonder aan te geven voor welke individuele waren de toestemming geldt?

Verzoek van Raad van State (België), afdeling administratie van 27 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fabricom SA en Belgische Staat

(Zaak C-21/03)

(2003/C 55/29)

De Raad van State (België), afdeling administratie heeft bij beschikking van 27 december 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 januari 2003, in het geding tussen Fabricom SA en Belgische Staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie⁽¹⁾, met name artikel 4, lid 2, ervan, en richtlijn 98/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 tot wijziging van voormelde richtlijn 93/38/EEG⁽²⁾, in samenhang met het evenredigheidsbeginsel, de vrijheid van handel en nijverheid en de eerbiediging van het eigendomsrecht, zoals met name gewaarborgd door het aanvullend protocol van 20 maart 1952 bij het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de

fundamentele vrijheden, zich ertegen dat een ieder die belast is geweest met het onderzoek, de proeven, de studie of de ontwikkeling van aan te besteden werken, leveringen of diensten, geen aanvraag tot deelname of geen offerte mag indienen voor een overheidsopdracht voor deze aanneming van werken, leveringen of diensten, zonder dat hem de mogelijkheid wordt geboden om aan te tonen dat de door hem opgedane ervaring in het betrokken geval de mededinging niet kon vervalsen?

2. Zou het antwoord op de vorige vraag anders luiden als voormelde richtlijnen, in samenhang met het evenredigheidsbeginsel, de vrijheid van handel en nijverheid en de eerbiediging van het eigendomsrecht, aldus werden uitgelegd dat zij alleen van toepassing zijn op particuliere ondernemingen of op ondernemingen die prestaties hebben verricht onder bezwarende titel?
3. Kan richtlijn 92/13/EEG van de Raad van 25 februari 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de communautaire voorschriften inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten door diensten die werkzaam zijn in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie⁽³⁾, en meer in het bijzonder de artikelen 1 en 2 ervan, aldus worden uitgelegd dat de aanbestedende overheid, tot aan het einde van de onderzoeksprocedure van de offertes, de deelname aan de procedure of de indiening van een offerte kan weigeren van of door de onderneming die gebonden is aan de persoon die belast is geweest met het onderzoek, de proeven, de studie of de ontwikkeling van de aan te besteden werken, leveringen of diensten, wanneer deze onderneming, hierover ondervraagd door de aanbestedende overheid, verklaart dat zij hierdoor geen ongerechtvaardigd voordeel heeft genoten dat de normale mededingingsvoorwaarden kan vervalsen?

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.08.1993, blz. 84.

⁽²⁾ PB L 101 van 1.04.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 76 van 23.03.1992, blz. 14.

Doorhaling van zaak C-303/99⁽¹⁾

(2003/C 55/30)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-303/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Markfactor SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 333 van 20.11.1999.

Doorhaling van zaak C-304/99⁽¹⁾

(2003/C 55/31)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-304/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): F. Apollonio & C. SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 333 van 20.11.1999.

Doorhaling van zaak C-305/99⁽¹⁾

(2003/C 55/32)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-305/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Leglerdata SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 333 van 20.11.1999.

Doorhaling van zaak C-358/99⁽¹⁾

(2003/C 55/33)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-358/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Tecnologie Meccaniche Avanzate Srl (TMA), Federchemicals Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 352 van 4.12.1999.

Doorhaling van zaak C-359/99⁽¹⁾

(2003/C 55/34)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-359/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Autogolf Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 352 van 4.12.1999.

Doorhaling van zaak C-486/99⁽¹⁾

(2003/C 55/37)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-486/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Flos SpA e.a. tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-360/99⁽¹⁾

(2003/C 55/35)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-360/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Union Factor SpA e.a. tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 352 van 4.12.1999.

Doorhaling van zaak C-487/99⁽¹⁾

(2003/C 55/38)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-487/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Petra Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-485/99⁽¹⁾

(2003/C 55/36)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-485/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Gottinghen SpA e.a. tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-488/99⁽¹⁾

(2003/C 55/39)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-488/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Supercar Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-489/99⁽¹⁾

(2003/C 55/40)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-489/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Immobiliare Flavia Srl, in liquidatie, tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-492/99⁽¹⁾

(2003/C 55/43)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-492/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Colleoni Giacomo e Figli Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-490/99⁽¹⁾

(2003/C 55/41)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-490/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Azzini SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-134/00⁽¹⁾

(2003/C 55/44)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-134/00 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Trento): Ministero delle Finanze tegen Merkur Chemical srl.

⁽¹⁾ PB C 176 van 24.06.2000.

Doorhaling van zaak C-491/99⁽¹⁾

(2003/C 55/42)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-491/99 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Falegnameria Carminati di Franco e Domenico Carminati Snc tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.03.2000.

Doorhaling van zaak C-88/01⁽¹⁾

(2003/C 55/45)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-88/01 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Agricola Torriani Sas tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 118 van 21.04.2001.

Doorhaling van zaak C-89/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/46)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-89/01 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Finanziaria Immobiliare Perugino SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 118 van 21.04.2001.

Doorhaling van zaak C-260/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/49)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-260/01: Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB C 245 van 01.09.2001.

Doorhaling van zaak C-90/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/47)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-90/01 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): San Marco SpA e.a. tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 118 van 21.04.2001.

Doorhaling van zaak C-310/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/50)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-310/01 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Consiglio di Stato): Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) tegen Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI).

⁽¹⁾ PB C 289 van 13.10.2001.

Doorhaling van zaak C-231/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/48)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-231/01 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): El. Da Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 227 van 11.08.2001.

Doorhaling van zaak C-346/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/51)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 20 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-346/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 331 van 24.11.2001.

Doorhaling van zaak C-347/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/52)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-347/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 331 van 24.11.2001.

Doorhaling van zaak C-390/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/55)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-390/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek.

⁽¹⁾ PB C 348 van 08.12.2001.

Doorhaling van zaak C-377/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/53)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-377/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

⁽¹⁾ PB C 317 van 10.11.2001.

Doorhaling van zaak C-21/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/56)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-21/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 68 van 16.03.2002.

Doorhaling van zaak C-389/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/54)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-389/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek.

⁽¹⁾ PB C 348 van 08.12.2001.

Doorhaling van zaak C-88/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/57)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-88/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Dolomite italiana SpA (SDI) tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-89/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/58)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-89/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Dolomite Franchi SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-97/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/61)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-97/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Rezzola Scavi Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-95/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/59)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-95/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Ugine Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-98/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/62)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-98/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): Villa Gemma SpA tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-96/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/60)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-96/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale di Brescia): TOMAR Srl tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-106/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/63)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-106/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-108/02⁽¹⁾

(2003/C 55/64)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-108/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

(¹) PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-120/02⁽¹⁾

(2003/C 55/65)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-120/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

(¹) PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-129/02⁽¹⁾

(2003/C 55/66)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 december 2002

de doorhaling in het register gelast van zaak C-129/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 131 van 01.06.2002.

Doorhaling van zaak C-274/02⁽¹⁾

(2003/C 55/67)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 5 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-274/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 233 van 28.09.2002.

Doorhaling van zaak C-356/02⁽¹⁾

(2003/C 55/68)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 12 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-356/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Arbeidsrechtbank te Nijvel): Anne Hennecart tegen Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

(¹) PB C 289 van 23.11.2002.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 8 januari 2003

in de gevoegde zaken T-94/01, T-152/01 en T-286/01:
Astrid Hirsch en anderen tegen Europese Centrale Bank ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Personeelsleden van Europese Centrale Bank — Artikel 19 van arbeidsvoorwaarden — Toelage voor schoolgaande kinderen — Weigering deze toe te kennen aan personeelsleden die geen ontheemdingstoelage als bedoeld in artikel 17 van arbeidsvoorwaarden ontvangen — Non-discriminatiebeginsel)

(2003/C 55/69)

(Procestaal: Duits en Engels)

In de gevoegde zaken T-94/01, T-152/01 en T-286/01, Astrid Hirsch, personeelslid van de Europese Centrale Bank, wonende te Eppstein-Niederjosbach (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten, Emanuele Nicastrò, personeelslid van de Europese Centrale Bank, wonende te Frankfurt-am-Main (Duitsland), vertegenwoordigd door N. Pflüger, R. Steiner en S. Mittländer, advocaten, en Johannes Priesemann, personeelslid van de Europese Centrale Bank, wonende te Frankfurt-am-Main, vertegenwoordigd door N. Pflüger, advocaat, tegen Europese Centrale Bank (gemachtigden: V. Saintot, T. Gilliams en B. Wägenbaur), betreffende een beroep tot nietigverklaring van, in zaak T-94/01, het besluit van de Europese Centrale Bank van 25 september 2000 houdende weigering om verzoekster een schooltoelage toe te kennen voor haar zoon die een internationale school te Frankfurt bezoekt, in zaak T-152/01, het besluit van de Europese Centrale Bank van 15 februari 2001 houdende weigering om verzoeker een schooltoelage toe te kennen voor zijn twee zonen, en in zaak T-286/01, het besluit van de Europese Centrale Bank van 6 juni 2001 houdende weigering om verzoeker een schooltoelage toe te kennen voor zijn kinderen, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 8 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Voegt de zaken T-94/01, T-152/01 en T-286/01 voor het arrest.
- 2) In zaak T-94/01:
  - verklaart het besluit van de Europese Centrale Bank van 25 september 2000 nietig;
  - verwerpt het beroep voor het overige;

— verwijst de Europese Centrale Bank in de kosten.

3) In zaak T-152/01:

— verklaart het besluit van de Europese Centrale Bank van 15 februari 2001 nietig;

— verwerpt het beroep voor het overige;

— verwijst de Europese Centrale Bank in de kosten.

4) In zaak T-286/01:

— verklaart het besluit van de Europese Centrale Bank van 6 juni 2001 nietig;

— verwerpt het beroep voor het overige;

— verwijst de Europese Centrale Bank in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 186 van 30.6.2001, C 275 van 29.9.2001 en C 31 van 2.2.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 22 oktober 2002

in zaak T-310/01, Schneider Electric SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring)

(2003/C 55/70)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-310/01, Schneider Electric SA, gevestigd te Rueil-Malmaison (Frankrijk), vertegenwoordigd door F. Herbert, J. Steenbergen en M. Pittie, advocaten, ondersteund door Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en F. Milion), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. Oliver, P. Hellström en F. Lelièvre), ondersteund door Comité central d'entreprise de la SA Legrand, Comité européen du groupe Legrand, te Limoges, vertegenwoordigd door H. Masse-Dessen, advocaat, betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C(2001) 3014 def. van de Commissie van 10 oktober 2001, waarbij een concentratie onverenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/M. 2283 — Schneider/Legrand), heeft het Gerecht, Eerste kamer, samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en

H. Légal, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 22 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig beschikking C(2001) 3014 def. van de Commissie van 10 oktober 2001, waarbij een concentratie onverenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/M. 2283 — Schneider/Legrand).
- 2) Verwijst de Commissie in haar eigen kosten, alsmede in die van Schneider Electric SA.
- 3) Verstaat dat het Comité central d'entreprise de la SA Legrand en het Comité européen du groupe Legrand hun eigen kosten zullen dragen.
- 4) Verstaat dat de Franse Republiek haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 56 van 2.3.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 22 oktober 2002

in zaak T-77/02, Schneider Electric SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij scheiding van ondernemingen wordt gelast — Artikel 8, lid 4, van verordening nr. 4064/89 — Onwettigheid van beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Daaruit voortvloeiende onwettigheid van scheidingsbeschikking)

(2003/C 55/71)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-77/02, Schneider Electric SA, gevestigd te Rueil-Malmaison (Frankrijk), vertegenwoordigd door A. Winckler en E. de la Serre, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. Oliver, P. Hellström en F. Lelièvre), ondersteund door Legrand SA, gevestigd te Limoges (Frankrijk), vertegenwoordigd door H. Calvet, advocaat, Comité central d'entreprise de la SA Legrand en Comité européen du groupe Legrand, te Limoges, vertegenwoordigd door H. Masse-Dessen, advocaat, betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C (2002) 360 def. van de Commissie van 30 januari 2002, waarbij een scheiding van ondernemingen wordt gelast (zaak COMP/M. 2283 — Schneider/Legrand), heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Légal, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 22 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig beschikking C (2002) 360 def. van de Commissie van 30 januari 2002, waarbij een scheiding van ondernemingen wordt gelast (zaak COMP/M. 2283 — Schneider/Legrand).
- 2) Verwijst de Commissie in haar eigen kosten, alsmede in die van verzoekster, daaronder begrepen die welke op de procedure in kort geding T-77/02 R zijn gevallen.
- 3) Verstaat dat Legrand SA, het Comité central d'entreprise de la SA Legrand en het Comité européen du groupe Legrand hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 118 van 18.5.2002.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 13 december 2002

in zaak T 112/02: Gustaaf Van Dyck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Indeling in rang bij aanwerving — Verzoek om herindeling — Nieuw feit — Begrip)

(2003/C 55/72)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-112/02, Gustaaf Van Dyck, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Wuustwezel (België), vertegenwoordigd door E. Storme en A. Gobien, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Clotuche-Duvieusart en H. M. H. Speyart), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de afwijzing door de Commissie van een door verzoeker ingediend verzoek om herindeling, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, R. M. Moura Ramos en H. Legal, rechters; griffier: H. Jung, op 13 december 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

(¹) PB C 131 van 1.6.2002.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 3 december 2002

**in zaak T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei
und Veredlung tegen Commissie van de Europese Ge-
meenschappen**

*(Procedure in kort geding — Staatssteun — In de nieuwe
Länder verleende steun — Reddings- en herstructurerings-
steun — Verplichting tot terugvordering — Spoedeisendheid
— Afweging van belangen)*

(2003/C 55/73)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, gevestigd te Neugersdorf (Duitsland), vertegenwoordigd door U. Ehrlicke, professor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ondersteund door Freistaat Sachsen, vertegenwoordigd door M. Schütte, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuschitz, V. Di Bucci en T. Scharf), betreffende, primair, een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking 2002/783/EG van de Commissie van 12 maart 2002 betreffende staatssteun C 62/2001 (ex NN 8/2000) van de Bondsrepubliek Duitsland ten gunste van Neue Erba Lautex GmbH en de in Gesamtvollstreckung verkerende Erba Lautex GmbH (PB L 282, blz. 48) en, subsidiair, een verzoek om gespreide terugbetaling van de betrokken steun, heeft de president van het Gerecht op 3 december 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 13 december 2002

**in zaak T-234/02 R: Christos Michael tegen Commissie
van de Europese Gemeenschappen**

*(Procedure in kort geding — Ambtenaren — Aanstellings-
besluiten — Ontvankelijkheid — Spoedeisendheid — Geen)*

(2003/C 55/74)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-234/02 R, Christos Michael, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te

Brussel, vertegenwoordigd door C. Tagaras, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Tserepa-Lacombe en F. Clotuche-Duvieusart), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de besluiten tot aanstelling van een adjunct-hoofd van eenheid FC A.01 van het directoraat-generaal Financiële controle en van een hoofd van de afdeling „Interne politiek en agentschappen” van die eenheid, heeft de president van het Gerecht op 13 december 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**Beroep op 29 november 2002 ingesteld door Vitakraft-
Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG tegen
het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt
(merken, tekeningen en modellen)**

(Zaak T-356/02)

(2003/C 55/75)

*(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het
Reglement voor de procesvoering — Taal van het verzoekschrift:
Duits)*

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, te Bremen (Duitsland), vertegenwoordigd door U. Sander, advocaat. Andere partij voor de kamer van beroep: Krafft S.A., te Andoain (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van 4 september 2002, gedeeltelijk te vernietigen voorzover daarbij het beroep van KRAFFT SA werd toegewezen en voorzover verzoeksters beroep werd verworpen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „VITAKRAFT” voor waren van de klassen 1, 3, 4, 12 en 19 [o.a. chemische producten voor industriële, wetenschappelijke en fotografische doeleinden, alsmede voor land-, tuin- en bosbouwkundige doeleinden, bleekmiddelen en andere wasmiddelen, industriële oliën en vetten, voermiddelen en bouwmaterialen (niet van metaal)] — aanvraagnr. 303909

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: KRAFFT S.A.

Oppositiemerk of -teken: Spaans beeldmerk „krafft” voor waren van de klassen 1, 3, 4, 12 en 19 [o.a. chemische producten voor industriële, wetenschappelijke en fotografische doeleinden, alsmede voor land-, tuin- en bosbouwkundige doeleinden, bleekmiddelen en andere wasmiddelen, industriële oliën en vetten, voermiddelen en bouwmaterialen (niet van metaal)]

Beslissing oppositieafdeling: afwijzing van de aanvraag tot inschrijving voor de klassen 1 en 3, en afwijzing van de oppositie voorzover die de de klassen 4, 12 en 19 betrof

Beslissing kamer van beroep: verwerping van het beroep van KRAFFT S.A. voor de volgende in de aanvraag opgegeven waren: „kaarsen, lampepitten” van klasse 4, „vervoermiddelen; middelen voor vervoer over land, door de lucht of over het water” van klasse 12, en „verplaatsbare constructies, niet van metaal; monumenten, niet van metaal” van klasse 19, en verwerping van verzoeksters beroep voor alle in de aanvraag opgegeven waren van de klassen 1 en 3

Middelen:

- schending van artikel 43, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾ en van regel 22, lid 2, van de uitvoeringsverordening ⁽²⁾;
- schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).

Beroep, op 27 november 2002 ingesteld door Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-360/02)

(2003/C 55/76)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door W.-D. Graf Yorck von Wartenburg te Wittibreut (Duitsland), vertegenwoordigd door H.-H. Heyland, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de Commissie als deel van het tot aanstelling bevoegde gezag, bij de wijziging van het besluit van 22 juni 2000 en in de daarop volgende bezwaarprocedure R/332/2002 is voorbijgegaan aan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, door een wijziging van het besluit van 22 juni 2000 bekend te maken zonder daarbij, na het door verzoeker en de rechtstreeks door het besluit begunstigde partijen gemaakte bezwaar, een hoorzitting met medewerking van de vertegenwoordigers van het personeel te houden, door eenvoudigweg de formele voorschriften inzake beslaglegging van het Duitse en het Belgische recht te negeren hoewel deze haar schriftelijk zijn meegedeeld, en door in plaats daarvan gerechtsdeurwaarder M. de opdracht te geven, een verdelingsplan op te stellen dat zij heeft ontvangen en vervolgens zonder opgave van redenen niet heeft uitgevoerd;

- de Commissie als deel van het tot aanstelling bevoegd gezag te veroordelen tot tenuitvoerlegging van het verdeelingsplan van gerechtsdeurwaarder M. van 19 augustus 2002, ten minste voor het bedrag van zijn pensioen dat door Belgisch recht wordt beschermd tegen de beslaglegging door gerechtsdeurwaarder V. van 18 maart 2002;
- de Commissie als deel van het tot aanstelling bevoegd gezag te veroordelen tot vergoeding van verzoekers volledige schade — met name van de rente voor de opgenomen overbruggingskredieten — en van de immateriële schade — naar redelijkheid vast te stellen door het Gerecht, maar ten minste 1 euro — evenals de kosten om zijn rechten geldend te maken, aangezien zijn pensioen sinds mei 2002 volledig bij gerechtsdeurwaarder M. wordt gedeponereerd, hoewel het verweerster bekend is en ook zonder mededeling dienaangaande bekend had moeten zijn dat deze handelwijze onrechtmatig is, waarbij de hoogte van de — materiële — schadevergoeding gezien de voortdurende schending van de verplichtingen pas kan worden berekend indien dit verzoek om een declaratoir vonnis wordt toegewezen.

Middelen en belangrijkste argumenten

Verzoeker, een voormalig personeelslid in tijdelijke dienst die thans gepensioneerd is, ontvangt een pensioen van de Gemeenschappen. Volgens verzoeker heeft de Commissie met zijn pensioengelden onrechtmatig alimentatie aan diens gescheiden echtgenotes betaald.

Verzoeker betoogt dat de Commissie bij de overdracht van zijn pensioenuitkering de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen heeft genegeerd. Voorts stelt hij schending van zijn recht om te worden gehoord.

Beroep, op 9 december 2002 ingesteld door Wieland-Werke AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-367/02)

(2003/C 55/77)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Wieland-Werke AG, te Ulm (Duitsland), vertegenwoordigd door St. Gruber en F. Graf von Stosch, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van het Bureau van 25 september 2002 in beroepsprocedure R 338/2001-1;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „SnTEM” — aanvraagnr. 1421734

Waren of diensten: waren van klasse 6 (onder meer halffabrikaten van metaal in de vorm van platen, banden, stroken, draden, buizen, profielen en stangen)

Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing: afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker

Beslissing kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: — schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94, aangezien het merk niet beschrijvend is.

Beroep, op 9 december 2002 ingesteld door Wieland-Werke AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-368/02)

(2003/C 55/78)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Wieland-Werke AG, te Ulm (Duitsland), vertegenwoordigd door St. Gruber en F. Graf von Stosch, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van het Bureau van 25 september 2002 in beroepsprocedure R 337/2001-1;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeen- woordmerk „SnPUR” — aan- schapsmerk: vraagnr. 1421775

Waren of diensten: waren van klasse 6 (onder meer halffabrikaten van metaal in de vorm van platen, banden, stroken, draden, buizen, profielen en stangen)

Voor de kamer van be- roep aangevochten be- slissing: afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker

Beslissing kamer van be- roep: verwerping van het beroep

Middelen: — schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94, aangezien het merk niet beschrijvend is.

Beroep, op 9 december 2002 ingesteld door Wieland- Werke AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-369/02)

(2003/C 55/79)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Wieland-Werke AG, te Ulm (Duitsland), vertegenwoordigd door St. Gruber en F. Graf von Stosch, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van het Bureau van 25 september 2002 in beroepsprocedure R 335/2001-1;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeen- woordmerk „SnMIX” — aan- schapsmerk: vraagnr. 1422294

Waren of diensten: waren van klasse 6 (onder meer halffabrikaten van metaal in de vorm van platen, banden, stroken, draden, buizen, profielen en stangen)

Voor de kamer van be- roep aangevochten be- slissing: afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker

Beslissing kamer van be- roep: verwerping van het beroep

Middelen: — schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94, aangezien het merk niet beschrijvend is.

Beroep, op 12 december 2002 ingesteld door Alpenhain- Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG en 6 andere ondernemingen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-370/02)

(2003/C 55/80)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 december 2002 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG, te Lehen/Pfaffing (Duitsland), Bayerland eG, te Neurenberg (Duitsland), Bergpracht-Milchwerk GmbH & Co, te Tettang (Duitsland), Hochland AG, te Heimenkirch (Duitsland), Käseerei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, te Lauben (Duitsland), Milchwerk Crailsheim-Dinkelsbühl eG, te Crailsheim (Duitsland) en Rücker GmbH, te Aurich (Duitsland), vertegenwoordigd door J. Salzwedel en M.J. Werner, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de inschrijving van de benaming „feta” (BOB) als beschermde oorsprongsbenaming (BOB) in het Register van beschermde oorsprongsbenamingen overeenkomstig verordening (EG) nr. 1829/2002 van de Commissie van 14 oktober 2002 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie wat de benaming „feta” betreft, nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure;

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, die de voornaamste producenten in Duitsland zijn van uit koemelk bereide „feta”, vorderen nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1829/2002 van de Commissie (1).

Zij stellen om te beginnen dat de gegevens in de aanmelding van Griekenland van 17 januari 1995 niet voldoen aan de formele voorwaarden voor opname van „feta” in de lijst van beschermde oorsprongsbenamingen. Griekenland heeft de aanvraag namelijk te laat ingediend, zodat de Commissie „feta” niet mocht registreren in het kader van de verkorte procedure van artikel 17 van verordening (EEG) nr. 2081/92 (2). Overigens is bescherming van de benaming „feta” op grond van artikel 17 van die verordening niet mogelijk, omdat Griekenland pas op 11 januari 1994, dus bijna 6 maanden na de inwerkingtreding van verordening (EEG) nr. 2081/92, op nationaal niveau tot bescherming van „feta” is overgegaan.

Voorts strookt de bestreden verordening in de eerste plaats niet met de motivering van de uitspraak van het Hof van Justitie van 16 maart 1999 (3), volgens welke de Commissie doorslaggevend belang moet hechten aan de markten die ten tijde van de aanvraag van Griekenland reeds legaal in de lidstaten en over de hele wereld waren ontwikkeld. Het product „feta” komt bovendien niet voor bescherming in aanmerking, omdat het geen beschermde oorsprongsbenaming, maar integendeel een soortnaam is. Volgens artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2081/92 kunnen soortnamen niet worden geregistreerd. Ook is feta geen product dat enkel uit Griekenland afkomstig is, maar uit het gebied rondom de Middellandse Zee en de Balkan. In zes lidstaten worden al tientallen jaren lang aanzienlijke hoeveelheden „feta” bereid en geconsumeerd. Verder is het aan Griekenland aan te tonen dat „feta” geen soortnaam is; het bewijs daarvoor is niet geleverd en Griekenland blijft dit bewijs dus schuldig.

Bovendien is niet voldaan aan de voorwaarden van de artikelen 2 en 4 van verordening (EEG) nr. 2081/92. „Feta” is geen geografische traditionele naam. De benaming „feta” komt uit het Italiaans en betekent „schijf”; zij was reeds voor de vaststelling van verordening (EEG) nr. 2081/92 een soortnaam en mocht derhalve in het intracommunautaire handelsverkeer tussen de lidstaten worden gebruikt. Ten slotte is de registratie van „feta” in strijd met de gemeenschapsrechtelijke grondrechten van bescherming van het eigendomsrecht en de beroepsuitoefening, en is de schending van het eigendomsrecht evenmin gerechtvaardigd op grond van artikel 30 EG.

(1) Verordening nr. 1829 van 14 oktober 2002 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie wat de benaming „feta” betreft (PB L 277, blz. 10).

(2) Verordening van de Raad nr. 2081 van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 208, blz. 1).

(3) Arrest van 16 maart 1999, Denemarken e.a./Commissie, C-289/96, C-293/96 en C-299/96, Jurispr. blz. I-1541.

Beroep, op 17 december 2002 ingesteld door Technische Glaswerke Ilmenau GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-378/02)

(2003/C 55/81)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 december 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, gevestigd te Ilmenau (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Schohe en Chr. Arhold, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking C(2002) 2147 def. van de Commissie van 2 oktober 2002 betreffende staatssteun van Duitsland ten gunste van Technische Glaswerke Ilmenau GmbH nietig te verklaren;
- De Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft van Ilmenauer Glaswerke GmbH, een onderneming in vereffening van de Duitse Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (hierna: „BvS”), vier productielijnen voor de vervaardiging van glas overgenomen. In de bestreden beschikking heeft de Commissie twee met deze overname samenhangende maatregelen van Duitsland als steunmaatregelen aangemerkt: er was een borgtocht van 1,8 miljoen DEM ten gunste van BvS gegeven voor een nog te betalen deel van koopprijs. BvS had ingestemd met de vervanging van deze borgtocht door een grondrente. Bovendien had de Thüringer Aufbaubank (hierna: „TAB”) verzoekster een lening van 2 miljoen DEM verstrekt. De Commissie heeft deze maatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijk markt verklaard.

Volgens verzoekster was de lening van TAB aan haar geen steunmaatregel, omdat zij in overeenstemming was met de marktvoorwaarden, onder een door de Commissie goedgekeurde algemene steunregeling viel en ter compensatie diende van een schadevordering van verzoekster tegen de deelstaat Thüringen op grond van de overheidsaansprakelijkheid van deze laatste. De vervanging van de borgtocht voor het nog te betalen deel van de koopprijs voor drie productielijnen door een grondrente, was volgens haar evenmin steun.

Verzoekster stelt voorts dat de Commissie niet heeft aangetoond dat de maatregelen het handelsverkeer tussen de lidstaten konden beïnvloeden. Verder berust de weigering om de maatregelen overeenkomstig artikel 87, lid 3, sub c, EG goed te keuren volgens haar op kennelijke beoordelingsfouten en is

zij gebrekkig gemotiveerd. De Commissie heeft bij de uitvoering van haar beoordelingsbevoegdheid geweigerd belangrijke feiten in haar afweging te betrekken: de belangrijkste concurrent zou een monopoliepositie verkrijgen indien verzoekster zou verdwijnen. Bij de toetsing van verzoeksters rentabiliteitsvooruitzichten is de Commissie voorbijgegaan aan de door een particuliere investeerder aangegane verplichtingen, aan verzoeksters nieuwste herstructureringsplan, aan essentiële verklaringen in economische adviezen en aan verzoeksters positieve ontwikkeling.

Verder heeft de Commissie volgens verzoekster ten onrechte in een eerdere procedure⁽¹⁾ vooraf over de aanpassing van de koopprijs besloten en daardoor haar toetsing, die de herstructurering in haar geheel betrof, kunstmatig opgesplitst. De verdere — formele — toetsingsprocedure, die enkel de lening van TAB en de wijziging van de garantie betrof, was te laat ingesteld. Het beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de Commissie het volledige herstructureringsplan in zijn gehele samenhang beoordeelt.

Verzoekster betoogt bovendien dat de Commissie haar recht van verweer heeft geschonden. Door de opsplitsing van de procedure heeft verzoekster slechts over een deel van de maatregelen opmerkingen kunnen maken, en de Commissie heeft ten onrechte haar verzoeken om inzage van de stukken en om te worden gehoord, afgewezen. De Commissie heeft het beginsel van onpartijdigheid geschonden door verzoekster en de Duitse regering niet te gelegenheid te geven opmerkingen te maken over de verklaring van een concurrent in antwoord op vragen van de Commissie.

Ten slotte heeft de Commissie niet aangetoond dat de terugvordering van de gestelde steun in casu gepast was om de vroegere toestand te herstellen. De terugvordering vormt een sanctie waarmee de Commissie haar beperkte bevoegdheden overschrijdt.

(1) Beschikking K(2001) 1549 van de Commissie van 12 juni 2001 betreffende staatssteun van Duitsland ten gunste van Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Duitsland waarbij verzoekster beroep heeft ingesteld bij het Gerecht van eerste aanleg (zaak T-198/01, PB C 303, blz. 25).

Beroep, op 18 december 2002 ingesteld door Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-381/02)

(2003/C 55/82)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 december 2002 beroep ingesteld tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen door Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort, gevestigd te Millau (Frankrijk), vertegenwoordigd door M.-J. Jacquot en O. Prost, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren verordening (EG) nr. 1829/2002 van de Commissie van 14 oktober 2002 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie, wat de benaming „feta” betreft⁽¹⁾;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een beroepsorganisatie die de belangen behartigt van alle producenten van Feta op basis van schapenmelk.

De bestreden verordening behoudt de benaming „feta” — beschermde benaming van oorsprong — voor aan Griekse producenten. Het Hof van Justitie heeft reeds in 1996 een verordening van de Commissie over hetzelfde onderwerp nietig verklaard⁽²⁾.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring betoogt verzoekster dat de keuze van de zogenaamde „vereenvoudigde” procedure van artikel 17 van verordening nr. 2081/92⁽³⁾ noch gerechtvaardigd, noch gemotiveerd is. Voor een beroep op deze procedure moet niet alleen een verzoek door de nationale autoriteiten zijn ingediend voor een benaming die vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 2081/92 in de verzoekende lidstaat wettelijke bescherming genoot. Daarnaast moet die benaming noch wettelijk beschermd zijn in andere landen dan de verzoekende lidstaat, noch aldaar in gebruik zijn. De term „feta” was in Griekenland — verzoekende staat — niet wettelijk beschermd, in de zin van de betrokken voorschriften, op het moment van de inwerkingtreding van verordening nr. 2081/92. De term was juist niet alleen niet wettelijk beschermd in Denemarken vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 2081/92, maar het gebruik ervan was bovendien gangbaar in Frankrijk en overal ter wereld.

De Commissie heeft niet aan haar verplichtingen voldaan bij het onderzoek of „feta” een soortnaam is en heeft artikel 3, lid 1, van verordening nr. 2081/92 geschonden door opnieuw onvoldoende rekening te houden met bepaalde factoren, zoals de situatie in de lidstaat waar de benaming haar oorsprong heeft, de situatie in andere lidstaten en de relevante bepalingen van nationaal recht en gemeenschapsrecht. Bovendien heeft de Commissie artikel 2, lid 3, van verordening nr. 2081/92 geschonden.

De communautaire financieringen voor de vervaardiging en de verhandeling van „feta” zijn in strijd met het evenredigheids- en het vertrouwensbeginsel.

(¹) PB L 277, blz. 10.

(²) Arrest van 16.3.1999, Denemarken e.a./Commissie, gevoegde zaken C-289/96, C-293/96 en C-299/96, Jurispr. blz. I-1541.

(³) Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 208, blz. 1).

Beroep, op 18 december 2002 ingesteld door Fernando Valenzuela Marzo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-384/02)

(2003/C 55/83)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 december 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Fernando Valenzuela Marzo, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de besluiten van 16 november 2001 en 13 februari 2002 van het afdelingshoofd van de dienst „Beheer van de individuele rechten” van het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie, waarbij werd geweigerd verzoeker de tweede helft van de inrichtingsvergoeding te betalen;
- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 16 september 2002 tot afwijzing van het administratieve beroep van 9 mei 2002 tegen de vorige besluiten;
- de Commissie te veroordelen tot betaling aan verzoeker van de tweede helft van zijn inrichtingsvergoeding, vermeerderd met moratoire interesten van 8 % op jaarbasis, te rekenen vanaf 11 april 2001 tot aan de datum van volledige betaling;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is ambtenaar bij de Commissie te Brussel. Toen hij in juni 2000 in dienst trad, kwam hij in Brussel wonen. Zijn echtgenote kwam pas later bij verzoeker in Brussel wonen. Zij organiseerde de verhuizing van het gezin op 11 april 2001, hoewel ze nog in haar oude woonplaats te Madrid bleef wonen, waar hun jongste dochter haar middelbare studies afmaakte. Zodoende kwamen de echtgenote en dochter van verzoeker pas in juli 2001 bij hem wonen, wat zij meldden aan de dienst „Voorrechten en immuniteiten”.

Met het bestreden besluit weigerde de Commissie verzoeker de tweede helft van de inrichtingsvergoeding te betalen.

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout aan. Volgens verzoeker achtte de administratie de verklaringen van verzoekers echtgenote en dochter ten overstaan van de dienst „Voorrechten en immuniteiten” van doorslaggevend belang. Verzoeker wijst erop dat het begrip „inrichting” een feitelijk begrip is en dat het Ambtenarenstatuut geen enkel bijzonder bewijsmiddel voorschrijft.

Volgens verzoeker heeft de Commissie ook blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en is zij aan wezenlijke feiten voorbijgegaan, voorzover de administratie de in de artikelen 5, lid 4, en 9, lid 3, van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut gestelde termijn als dwingend heeft beschouwd en niet de mogelijkheid heeft onderzocht om er van af te wijken op grond van het feit dat verzoeker reeds bij zijn indiensttreding in vaste dienst was aangesteld en dat verzoekers dochter haar ouders te Brussel niet kon vervoegen voor het einde van het schooljaar.

Beroep, op 16 december 2002 ingesteld door Lamprecht AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)

(Zaak T-386/02)

(2003/C 55/84)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) door Lamprecht AG, te Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door E. Armijo Chávarri en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor Harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 1 oktober 2002 in zaak 114/2000-1;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	J. Tricot & Sons Ltd.
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „EMOS” — aanvraagnr. 133.637 voor waren van klasse 25 (kledingstukken)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	Duits merk „EMOSWISS” voor waren van de klassen 10, 24 en 25
Beslissing oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (verwarringsgevaar).

Beroep, op 26 december 2002 ingesteld door Solvay Pharmaceuticals BV tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-392/02)

(2003/C 55/85)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 december 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Solvay Pharmaceuticals BV, gevestigd te Weesp (Nederland), vertegenwoordigd door C. Meijer, F. Herbert en M. L. Struys, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- verordening (EG) nr. 1756/2002 van de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 70/524/EEG van de Raad betreffende toevoegingsmiddelen in de

diervoeding wat betreft de intrekking van de vergunning voor een toevoegingsmiddel en tot wijziging van verordening (EG) nr. 2430/1999 van de Commissie nietig te verklaren;

- de Raad te verwijzen in de kosten;
- subsidiair, indien het beroep ongegrond wordt verklaard, artikel 87, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering toe te passen, en de Raad te verwijzen in de kosten op grond van het voortdurende gebrek aan medewerking en doorzichtigheid van de zijde van de Commissie bij de administratieve behandeling van het dossier.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster produceert Nifursol, een toevoegingsmiddel voor voeding. Zij komt op tegen verordening nr. 1756/2002 van de Raad⁽¹⁾, waarbij richtlijn 70/524/EEG van de Raad betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding⁽²⁾ is gewijzigd en de vergunning voor het in het vrije verkeer brengen van Nifursol is ingetrokken. Deze vergunning is overeenkomstig verordening nr. 2430/1999⁽³⁾ gebonden aan de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen, in casu verzoekster.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster een schending van de artikelen 9M en 3A, punt B, van richtlijn 70/524/EEG en van het voorzorgsbeginsel aan. Volgens de zesde overweging van de bestreden verordening kon niet worden gegarandeerd dat Nifursol geen risico inhoudt voor de menselijke gezondheid. Volgens verzoekster heeft de Raad het in de genoemde artikelen bedoelde criterium verdraaid, volgens hetwelk een vergunning slechts mag worden ingetrokken indien blijkt dat het toevoegingsmiddel de menselijke gezondheid, de gezondheid van dieren of het milieu negatief beïnvloedt of de consument benadeelt door de kenmerken van de producten te wijzigen.

Verzoekster betoogt bovendien dat de Raad zich niet op het voorzorgsbeginsel kan beroepen, aangezien hij er helemaal niet naar verwijst. Verzoekster stelt dat de Raad in ieder geval het criterium van het zuiver hypothetische risico hanteert, hetgeen onverenigbaar is met de rechtspraak van het Gerecht, volgens welke bij de toepassing van het voorzorgsbeginsel niet van een nulrisico mag worden uitgegaan.

Verzoekster voert eveneens een schending aan van artikel 9M, vijfde streepje, van richtlijn 70/524, zoals gewijzigd, en van het algemene beginsel van gelijke behandeling. Volgens verzoekster konden de Raad en de Commissie de intrekking niet baseren op een gebrek aan gegevens, nu de Commissie geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen, te gelasten haar inlichtingen te verstrekken.

Ten slotte beroept verzoekster zich op een schending van de fundamentele beginselen van rechtszekerheid, behoorlijk bestuur en goede trouw. Zij stelt dat zij de Commissie vaak om opheldering heeft gevraagd, maar nooit de nodige aanwijzingen heeft gekregen om met resultaten te kunnen komen die voor de Commissie en de Raad aanvaardbaar konden zijn.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1756/2002 van de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 70/524/EEG van de Raad betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding wat betreft de intrekking van de vergunning voor een toevoegingsmiddel en tot wijziging van verordening (EG) nr. 2430/1999 van de Commissie (Voor de EER relevante tekst) (PB L 265, blz. 1).
- (²) Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding (PB L 270, blz. 1).
- (³) Verordening (EG) nr. 2430/1999 van de Commissie van 16 november 1999 houdende binding van de vergunning voor bepaalde toevoegingsmiddelen van de groep coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen in diervoeders aan personen die verantwoordelijk zijn voor het in het verkeer brengen ervan (Voor de EER relevante tekst) (PB L 296, blz. 3).

Beroep op 27 december 2002 ingesteld door Henkel KGaA tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-393/02)

(2003/C 55/86)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Henkel KGaA, te Düsseldorf (Duitsland), vertegenwoordigd door C. Osterrieth, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 3 oktober 2002 in beroepsprocedure R 313/2001-4 over gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1162395;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk in de vorm van een op zijn kop staande transparant-witte fles — aanvraagnr. 1162395

Waren of diensten: waren van de klassen 3 en 20 (onder meer zepen, bleekmiddelen en andere wasmiddelen, poets- en polijstmiddelen en houders van plastic voor vloeibare, geleichtige en pasteuze middelen)

Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing: afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker

Beslissing kamer van beroep: verwerping van het beroep

- Middelen:
- het merk wordt gekarakteriseerd door een groot aantal kenmerken en heeft onderscheidend vermogen;
  - de kamer van beroep is voorbijgegaan aan de karakteristieke geometrie van het merk;
  - het merk heeft in verschillende lidstaten bescherming verkregen.

Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door Arnaldo Lucaccioni tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-394/02)

(2003/C 55/87)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Arnaldo Lucaccioni, wonende te St-Leonards-on-Sea (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door Juan Ramón Iturriagoitia en Karine Delvolvé, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 27 september 2002 betreffende zijn klacht R/272/02 van 21 mei 2002 nietig te verklaren;
- de betaling te gelasten van alle kosten en honoraria in verband met de werkzaamheden van dokter Cognigni in het kader van de medische commissie en de invaliditeitscommissie met betrekking tot verzoeker, met terugbetaling van de op verzoekers pensioen ingehouden bedragen, alle bedragen vermeerderd met verdragingsrente, gerechtskosten en honoraria, met inbegrip van de honoraria van advocaten, vertalers en gerechtsdeurwaarders;
- hem een vergoeding voor morele schade toe te kennen;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is een voormalig ambtenaar van de Commissie die werkzaam was in het Berlaymont-gebouw. In 1991 werd hij invalide verklaard. Zijn aandoening is naderhand erkend als beroepsziekte. Verzoeker had dokter Cognigni aangewezen als lid van de medische commissie en de invaliditeitscommissie.

De Commissie heeft verzuimd de kosten en honoraria van dokter Cognigni te betalen. Verzoeker heeft daarop beroep T-75/98 ingesteld om betaling van die kosten en honoraria te verkrijgen. Die zaak is doorgehaald in het register na een minnelijke schikking waarbij een bedrag is vastgesteld dat verzoeker zou ontvangen als aanvullende betaling voor de werkzaamheden van de invaliditeitscommissie en voor zijn kosten bij de nationale rechterlijke instanties. Tegen de verwachtingen in heeft dokter Cognigni aangedrongen op betaling van al zijn kosten en zijn volledige honorarium. Hij heeft bij de Italiaanse rechter vorderingen ingesteld tegen verzoeker. Na een arrest van de Italiaanse rechter heeft dokter Cognigni uitvoering van dit arrest gelast met inbeslagneming van verzoekers pensioen. Verzoeker betwist het besluit van de Commissie waarbij goedkeuring wordt verleend voor het derdenbeslag.

Verzoeker herinnert eraan dat volgens de regeling die van toepassing is op de kosten en honoraria in verband met medische commissies en invaliditeitscommissies, alle kosten ten laste komen van de Commissie.

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker schending van het evenredigheidsbeginsel. Hij stelt dat het beslag door de Commissie abusief en vexatoir is. De Commissie had rekening moeten houden met het feit dat tegen het vonnis hoger

beroep was ingesteld. Verder stelt verzoeker schending van de zorgplicht en misbruik van bevoegdheid. De Commissie heeft een situatie gecreëerd waardoor zij elk contact met dokter Cognigni kan vermijden, die zich thans tegen verzoeker keert.

Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door Eva Vega Rodríguez tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-395/02)

(2003/C 55/88)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2002 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Eva Vega Rodríguez, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J. R. Iturriagoitia en K. Delvolvé, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

primair:

- het besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 27 september 2002 op klacht R/297/02 van verzoekster van 5 juni 2002 nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

subsidiair:

- het besluit van de Commissie van 25 juni 2002 nietig te verklaren;
- verweerster te veroordelen tot vergoeding van de schade, onder alle voorbehoud begroot op 72 292,36 EUR, vermeerderd met de moratoire intresten tegen de wettelijke rentevoet;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In het onderhavige verzoekschrift komt verzoekster op tegen haar uitsluiting, in de fase van de preselectie, van de proeven van vergelijkend onderzoek COM/A/10/01.

Na een fout in de formulering van meerkeuzevraag 35 van test b te hebben vastgesteld, heeft de jury beslist deze vraag buiten beschouwing te laten.

Tot staving van haar vordering stelt verzoekster dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt bij de correctie van vraag 21 van proef a en vraag 9 van proef c. Zij voert ook machtsmisbruik aan.

- Middelen:
- schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾;
  - schending van artikel 7, lid 3, van verordening (EG) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door August Storck KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-396/02)

(2003/C 55/89)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door August Storck KG, te Berlijn, vertegenwoordigd door H. Wrage-Molkenthin, T. Reher en A. Heise, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 14 oktober 2002 (zaak R 187/2001-4);
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk:	driedimensionaal merk in de vorm van een lichtbruine karamel — aanvraagnr. 784314
Waren of diensten:	waren van klasse 30 (suikergoed)
Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing:	afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep

Beroep, op 27 december 2002 ingesteld door August Storck KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-402/02)

(2003/C 55/90)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door August Storck KG, te Berlijn, vertegenwoordigd door H. Wrage-Molkenthin, T. Reher en A. Heise, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 18 oktober 2002 (zaak R 256/2001-2);
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk:	beeldmerk bestaande uit de afbeelding van een ingepakt snoepje — aanvraagnr. 784454
Waren of diensten:	waren van klasse 30 (snoepgoed)
Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing:	afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker

- Beslissing kamer van beroep: verwerping van het beroep
- Middelen:
- schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94⁽¹⁾;
  - schending van artikel 7, lid 3, van verordening (EG) nr. 40/94;
  - schending van artikel 74, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94;
  - schending van artikel 73 van verordening (EG) nr. 40/94;
  - schending van de rechten van de verdediging.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 7 januari 2003 ingesteld door Verein für Konsumenteninformation (VKI) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-2/03)

(2003/C 55/91)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 januari 2003 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Verein für Konsumenteninformation (VKI), Wenen, vertegenwoordigd door A. Klausner, Rechtsanwält.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking D(2002) 330472 van de Commissie van 18 december 2002 nietig te verklaren, waarbij aan verzoeker de volledige toegang is geweigerd tot de dossiers van de Commissie betreffende de kartelprocedure tegen Oostenrijkse bankinstellingen, referentienummer COMP/36.571 („Lombard-Club“-kartel);
- de Commissie in de kosten van het geding te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is een naar Oostenrijks verenigingsrecht opgerichte consumentenorganisatie, die ter behartiging van de algemene consumentenbelangen met bijzondere bevoegdheden op het

gebied van civiele procedures is bekleed. Verzoeker voert op dit moment verschillende civiele procedures voor Oostenrijkse rechterlijke instanties tegen de Bank für Arbeit und Wirtschaft AG. Om in deze procedures kans van slagen te hebben en met name om de door hem geldend gemaakte aanspraken met succes te kunnen baseren op het argument dat de onjuiste handelwijze van de bank deel uitmaakte van een systematische en jarenlang gebruikelijke, met de mededinging strijdige praktijk van afspraken tussen de Oostenrijkse banken, heeft verzoeker verzocht om inzage in de administratieve handelingen betreffende de door de Commissie tegen Oostenrijkse banken ingeleide kartelprocedure. De Commissie heeft dit verzoek bij de bestreden beschikking afgewezen.

Verzoeker betoogt dat de bestreden beschikking het grondrecht van toegang tot openbare documenten schendt, zoals dit aan de burgers van de Unie wordt gewaarborgd door artikel 255, leden 1 en 2, EG en artikel 42 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verder is de beschikking in strijd met de bepalingen van verordening (EG) nr. 1049/2001⁽¹⁾. Een algemene uitzondering van alle administratieve handelingen van het recht op toegang tot documenten, zonder dat wordt onderzocht of de afzonderlijke documenten zich al dan niet voor bekendmaking lenen, strookt niet met de bepalingen van deze verordening en is niet in overeenstemming met de rechtspraak van de gemeenschapsrechter.

Verzoeker voert bovendien aan, dat de toegang tot de documenten niet kan worden geweigerd met een beroep op de in artikel 4, lid 2, derde streepje, van verordening nr. 1049/2001 voorziene uitzondering, omdat de betrokken inspectieactiviteiten van de Commissie reeds zijn afgerond. Evenmin is voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van de uitzondering betreffende de bescherming van commerciële belangen, omdat de Commissie niet aangeeft in hoeverre commerciële belangen van de banken concreet kunnen worden ondermijnd. Het weerhouden van benadeelde consumenten om wettige aanspraken geldend te maken, is geen te beschermen commercieel belang in de zin van verordening nr. 1049/2001. De inzage in de dossiers kan evenmin worden geweigerd met een beroep op de bescherming van gerechtelijke procedures. Verder kan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van het individu gemakkelijk worden verzekerd door de stukken van het dossier te anonimiseren.

Verzoeker beroept zich tenslotte op een hoger openbaar belang dat gebiedt dat hij toegang tot de administratieve handelingen van de Commissie krijgt, omdat het collectief instellen van schadevorderingen door de benadeelde consumenten zowel de toepassing van het communautaire mededingingsrecht als de collectieve belangen van de consumenten in de Gemeenschap bevordert.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep, op 7 januari 2003 ingesteld door Everlast World's Boxing Headquarters Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-3/03)

(2003/C 55/92)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 januari 2003 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Everlast World's Boxing Corporation, te New York, vertegenwoordigd door A. Barth, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- punten 2 en 3 van het dictum van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 30 oktober 2002 (zaak R 391/2001-1) te vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „Choice of Champions” — aanvraagnr. 1508498
Waren of diensten:	waren van de klassen 18, 25 en 28
Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing:	afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker
Beslissing kamer van beroep:	vernietiging van de beslissing van de onderzoeker voor „leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voorzover begrepen in klasse 18”; „dierenhuiden”, „reiskoffers en koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken”, en „speelgoed; versierselen voor kerstbomen”; verwerping van het beroep voor „zweepen en zadelmakerswaren”, „kledingstukken, schoeisel, hoofddeksele” en „spellen; gymnastiek- en sportartikelen (voor zover begrepen in klasse 28)” en afwijzing van de vordering inzake onderscheidend vermogen door gebruik voor deze waren.

Middelen:

- er zijn geen absolute weigeringsgronden in de zin van artikel 7, lid 1, sub c en b, van verordening (EG) nr. 40/94⁽¹⁾;
- het merk heeft voor de betrokken waren onderscheidend vermogen op grond van inburgering overeenkomstig artikel 7, lid 3, van verordening (EG) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 8 januari 2003 ingesteld door Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-4/03)

(2003/C 55/93)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 januari 2003 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Giorgio Lebedef, wonende te Senningerberg (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bounéou, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het TABG van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 21 december 2001 om de naam van verzoeker niet op de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren te plaatsen en hem voor het bevorderingsjaar 2001 niet tot de rang B 1 te bevorderen (besluit na heronderzoek van het dossier van verzoeker met betrekking tot het bevorderingsjaar 2001);

- voorzover nodig, nietig te verklaren het bij nota 41280 van 25 september 2002 van de vice-president van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Neil Kinnock, meegedeelde besluit om de naam van verzoeker niet toe te voegen aan de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren en hem voor het begrotingsjaar 2001 niet tot de rang B 1 te bevorderen (besluit op klacht R 220/02 van verzoeker strekkende tot nietigverklaring van bovengenoemd besluit van 21 december 2001);
- te beslissen over de kosten, uitgaven en erelonen, en de Commissie tot de betaling daarvan te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn stelling voert verzoeker in de eerste plaats schending van artikel 45, lid 1, van het Statuut en van het beginsel van non-discriminatie aan. Verder stelt hij schending van de rechten van de verdediging en van het verbod van een willekeurige procedure, niet-nakoming van de motiveringsplicht, schending van het vertrouwensbeginsel, niet-inachtneming van de regel „patere legem quam ipse fecisti” en, ten slotte, niet-nakoming van de zorgplicht.

Beroep, op 9 januari 2003 ingesteld door Ayassamy & Fils EURL en anderen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-5/03)

(2003/C 55/94)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 januari 2003 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door Ayassamy & Fils EURL, gevestigd te Saint-François (Guadeloupe), alsmede door 23 andere ondernemingen, vertegenwoordigd door John Sylvanus Dagnon, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking 2002/973/EG van de Raad van 10 december 2002 tot wijziging van beschikking 89/688/EEG inzake de regeling voor de heffing, in de Franse overzeese departementen, op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”) (PB L 337, blz. 83);
- vast te stellen dat basisbeschikking 89/688/EEG van de Raad van 22 december 1989 (PB L 399, blz. 46) niet toepasselijk is.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters in het onderhavige geding verzetten zich tegen de in de bestreden handeling voorziene verlenging van de van artikel 90 EG afwijkende regeling die de Franse overzeese departementen genieten.

Tot staving van hun vordering stellen zij dat artikel 299, lid 2, EG is geschonden, omdat huns inziens de Raad de litigieuze maatregel heeft getroffen zonder de in die bepaling voorziene voorwaarden in acht te nemen. Uit de voorbereidende handelingen van de bestreden beschikking, inzonderheid uit het verslag van de Commissie aan de Raad van 24 november 1999 en de punten nr. 3 en 5 van de toelichting bij het voorstel van beschikking van de Commissie aan de Raad van 23 augustus 2002 (COM 2002 473 DEF), blijkt huns inziens immers dat nog niet is voldaan aan de voorwaarden om op geldige wijze een permanent karakter te verlenen aan het afwijkende belastingstelsel ten voordele van de Franse overzeese departementen.

Verzoeksters betwisten op grond van artikel 241 EG de wettigheid van beschikking 89/688 van 22 december 1989, waarvan de geldigheid door de bestreden beschikking wordt verlengd, wegens onbevoegdheid van de Raad om die verlenging in 1989 toe te staan. Dienaangaande zijn zij van mening dat aangezien bedoelde beschikking een afwijking vormt op artikel 90 EG, zij na afloop van de in 1957 in artikel 227, lid 2, tweede alinea, EG-Verdrag (thans artikel 299, lid 2, tweede alinea, EG) bepaalde termijn van 2 jaar niet meer door de Raad kon worden vastgesteld.

Beroep, op 10 januari 2003 ingesteld door COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna en CIA — Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-9/03)

(2003/C 55/95)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 januari 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna en CIA — Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna, vertegenwoordigd door G. Dore en F. Ciulli, advocaten.

Verzoeksters concludeert dat het het Gerecht behage:

- krachtens artikel 230 EG onwettig te verklaren beschikking 2002/229/EG van de Commissie van 13 november 2001, bekendgemaakt in het Publikatieblad van 20 maart 2002, en deze derhalve geheel of ten dele nietig te verklaren;
- subsidiair, de Commissie te veroordelen tot vergoeding van de door de Sardische ondernemers geleden schade, die minimaal 1 300 000 EUR bedraagt (de niet ontvangen regionale bijdrage), vermeerderd met interessen, te verdelen naar evenredigheid van de gemaakte kosten;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, twee grote landbouworganisaties, komen op tegen de beschikking waarin de Commissie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt heeft verklaard de steunregeling neergelegd in artikel 21 van de Legge regionale della Sardegna nr. 21/2000 betreffende het behoud van de productiekosten inzake het gebruik van andere brandstoffen dan aardgas. Deze regeling zou tot doel hebben de extreem hoge kosten van in Sardinië beschikbare stookolie (gasolie) te compenseren. Volgens verzoeksters belet de bestreden beschikking het herstel van een situatie van billijkheid tussen de Sardische zijde-industrie en de nationale en de Europese industrie, waardoor vrije mededinging op de markt zou kunnen ontstaan.

Tot staving van hun vorderingen beroepen verzoekers zich op:

- schending van artikel 158 EG en Verklaring nr. 30 betreffende insulaire regio's, gehecht aan de slotakte van Amsterdam.
- Schending van de artikelen 2, 3, 5, 12 en 34 EG en miskenning van het gelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. De bestreden beschikking verbiedt een steunregeling die niet de mededinging vervalst, maar een einde dient te maken aan een situatie van ernstige discriminatie tussen de Sardische en de nationale en Europese zijde-industrie.
- Schending van de gezamenlijke bepalingen van de artikelen 32-37 EG. De Commissie was niet bevoegd een beschikking te geven die geen rekening hield met de waarborgen die noodzakelijk zijn in een sector als de landbouwsector, waarin in beginsel de mededingingsregels slechts moeten worden toegepast voorzover de Raad dit heeft besloten.

- Schending van de procedureregels inzake staatssteun, daar de bestreden beschikking is vastgesteld meer dan twee maanden na ontvangst van de kennisgeving.
- Verzuim om de toelaatbaarheid van de steun te toetsen aan verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen⁽¹⁾, en aan de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector⁽²⁾.
- Niet-toepassing van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen⁽³⁾ en van de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf⁽⁴⁾.

Tot slot beroepen verzoeksters zich op een gebrek aan motivering alsmede onjuiste toepassing van de afwijking voorzien in artikel 87, lid 3, EG.

⁽¹⁾ PB L 160, van 26.6.1999, blz. 80.

⁽²⁾ PB C 28, van 1.2.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 74, van 10.3.1998, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB C 213, van 19.8.1992, blz. 20.

Beroep, op 13 januari 2003 ingesteld door Jean-Pierre Koubi tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-10/03)

(2003/C 55/96)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 januari 2003 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Jean-Pierre Koubi, wonende te Marseille (Frankrijk), vertegenwoordigd door K. Manhaeve, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg. Andere partij voor de kamer van beroep: Fabricas Lucia Antonio Betere S.A. (Flabesa).

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau van 16 oktober 2002 in zaak R 542/2002-4;
- het Bureau te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Jean-Pierre Koubi
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „conforflex” voor bepaalde waren van klasse 20 (slaapkamermeubelen) — aanvraagnr. 1171172
Oppositiemerken in de oppositieprocedure:	nationale merken „flex” en „flex” voor bepaalde waren van klasse 20 (onder meer bedden, matrassen en hoofdkussens, beddengoed)
Houder van oppositiemerken:	Fabricas Lucia Antonio Betere S.A.
Beslissing oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing kamer van beroep:	vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de aanvraag tot inschrijving van het gemeenschapsmerk
Middelen:	schending van het begrip verwaringsgevaar

Beroep, op 16 januari 2003 ingesteld door Itochu Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-12/03)

(2003/C 55/97)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 januari 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Itochu Corporation, gevestigd te Tokyo (Japan), vertegenwoordigd door Gerwin Van Gerven en Thomas Franchoo, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 1, 3 en 5 van beschikking C(2002)4072 def. van 30 oktober 2002 in de zaken COMP/35.587 PO Video games, COMP/35.706 Nintendo Distribution en COMP/36.321 Omega-Nintendo nietig te verklaren voorzover daarbij een schending van artikel 81, lid 1, EG wordt vastgesteld, verzoekster een geldboete wordt opgelegd en de beschikking tot verzoekster wordt gericht, of, subsidiair, die geldboete aanmerkelijk te verlagen;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een belangrijke handelsmaatschappij in Japan. Itochu Hellas, een plaatselijke dochteronderneming van Itochu Europe en slechts indirect een dochteronderneming van verzoekster, sloot een distributieovereenkomst met Nintendo. Volgens verzoekster was de distributie en verkoop van spelconsoles nooit een van haar kernactiviteiten en hingen die activiteiten uitsluitend af van de plaatselijke dochterondernemingen, die dienaangaande een grote onafhankelijkheid hebben.

Tot staving van haar vordering betoogt verzoekster dat zij niet aansprakelijk kan worden gesteld voor een gestelde schending van artikel 81, lid 1, EG door Itochu Hellas, en dat zij derhalve niet de juiste adressaat van de bestreden beschikking is. Volgens verzoekster moet de Commissie bewijzen dat een moederonderneming beslissende invloed heeft op haar dochteronderneming alvorens zij haar aansprakelijk kan stellen voor de handelingen van die dochter.

Verzoekster stelt verder dat de geldboete moet worden ingetrokken of aanmerkelijk verlaagd. Zij stelt ontoereikende motivering en schending van het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling. De Commissie heeft verzoekster op dezelfde wijze behandeld als andere ondernemingen, en heeft haar nooit de gelegenheid gegeven om de cijfers waarop de Commissie zich baseerde te onderzoeken.

De Commissie had de geldboete niet met het oog op afschrikking mogen verhogen, aangezien Itochu Hellas de adressaat van de beschikking had moeten zijn. Verhoging van de geldboete met het oog op afschrikking wegens verzoeksters omvang en middelen levert schending op van het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling.

Verder stelt verzoekster een kennelijke beoordelingsfout en schending van het evenredigheidsbeginsel nu de geldboete is verhoogd om rekening te houden met de duur van de gestelde inbreuk. De Commissie had op grond van de duur een kleinere procentuele verhoging moeten toepassen, aangezien de deelname van Itochu Hellas slechts passief was.

Verzoekster betoogt verder dat de Commissie artikel 253 EG en het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden, nu zij heeft geweigerd rekening te houden met verzachtende omstandigheden, zoals de zeer beperkte en louter passieve rol van Itochu Hellas en het feit dat Itochu Hellas de restrictieve praktijken niet ten uitvoer legde. Bovendien heeft de Commissie het beginsel van gelijke behandeling geschonden nu zij voor andere adressaten verzachtende omstandigheden heeft aanvaard, maar niet voor verzoekster.

Ten slotte stelt verzoekster schending van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17⁽¹⁾, nu de Commissie een geldboete heeft opgelegd die groter is dan 10 % van de omzet van Itochu Hellas in het voorafgaande boekjaar, en schending van haar rechten van de verdediging voorzover de Commissie de

juridische beoordeling van de schending heeft veranderd zonder dat zij verzoekster de gelegenheid heeft gegeven om daar tijdens de administratieve procedure op te antwoorden.

(¹) Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag (PB 1962, 13, blz. 204).

Doorhaling van zaak T-96/01 (¹)

(2003/C 55/98)

(Procestaal: Grieks)

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-96/01: Rodolfos Maslias tegen Europees Parlement.

(¹) PB C 200 van 14.7.2001.

Doorhaling van de gevoegde zaken T-99/02 en T-101/02 (¹)

(2003/C 55/99)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 december 2002 de doorhaling in het register gelast van de gevoegde zaken T-99/02 en T-101/02: Ineos N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(¹) PB C 156 van 29.6.2002.

Doorhaling van de gevoegde zaken T-100/02 en T-102/02 (¹)

(2003/C 55/100)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 december 2002 de doorhaling in het register gelast van de gevoegde zaken T-100/02 en T-102/02: EVC International N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(¹) PB C 156 van 29.6.2002.

Doorhaling van zaak T-170/02 (¹)

(2003/C 55/101)

(Procestaal: Frans)

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-170/02: Maria Rosaria Ragazzini tegen Europees Parlement.

(¹) PB C 202 van 24.8.2002.

Doorhaling van zaak T-295/02 (¹)

(2003/C 55/102)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 december 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-295/02: Koninklijke BAM NBM N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(¹) PB C 289 van 23.11.2002.

III

(Bekendmakingen)

(2003/C 55/103)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 44 van 22.2.2003

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 31 van 8.2.2003

PB C 19 van 25.1.2003

PB C 7 van 11.1.2003

PB C 323 van 21.12.2002

PB C 305 van 7.12.2002

PB C 289 van 23.11.2002

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
